Nema ljepšega nego kad nastavnik svojega učenika/učenicu pridobije za istraživanje, u bilo kojemu području. Kad se to dogodi tijekom osnovne škole, i još ako je to istraživanje na jezičnome planu, pa se poklopi s mladenačkom sviješću o osobnim mijenama; a kad djeca postaju svjesna da se sve oko njih i u njima može preoblikovati u *novu stvarnost posredstvom jezika*, tada to postaje neprocjenjivim bogatstvom za sve uključene u taj proces. Kad govorim i pišem o mladim ljudima, djeci, učenicima, činim to s velikim poštovanjem, kao što s velikim poštovanjem želim govoriti o 46. *Malom Kaju*, kako mu volimo odmilicom tepati, uz dužno i zasluženo poštovanje, i s ponosom. Namjerno ga pišem kao ime i prezime, obje sastavnice velikim početnim slovom, jer se *Smotra dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić"* doista materijalizirala ovih godina u svojevrsni organizam, sa svojim životom koji ide… i ide! Nije bilo lako pokrenuti i održati tradiciju koja traje gotovo pola stoljeća. Mnogo se toga trebalo poklopiti – entuzijazam i veliki rad organizatora, Pučkoga otvorenog učilišta Sveti Ivan Zelina, odaziv učenika kojega ne bi bilo bez entuzijazma nastavnika, stručno praćenje i valorizacija Smotre i fenomena dječjega kajkavskoga stvaralaštva – u stručnim radovima i predavanjima Jože Skoka, Ivana Kalinskoga, Božice Pažur…, podrška roditelja, publike, prijemčljivost svih njih za duhovno, strpljenje, samozatajni individualni rad…

Posebno ispunjava ponosom činjenica da je usprkos ubrzanomu tehnološkome napretku, AI-u iliti superinteligenciji (i/ili baš zbog njih?) i dalje veliko zanimanje za stvaralaštvo i promociju stvaralaštva mladih na *kaju*. Dakle, mnogo se toga moralo se poklopiti kako bi se *Mali Kaj sprešetaval z leta vu leto*. Kao da je glavni lik neke videoigrice u kojoj su poznata pravila, ali je na malim virtuozima da stalno dosežu nove *levele* i osvajaju bodove u obliku osobnoga zadovoljstva i ne uvijek dokraja definirane radosti.

Valentina Šinjori

Pučko otvoreno učilište
Sveti Ivan Zelina

Cijena: 7,00 EUR
9 789538 470219

Pokrovitelji:

Republika Hrvatska Ministarstvo kulture i medija

REPUBLIKA HRVATSKA Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih

Zagrebačka županija

Grad SVETI IVAN ZELINA

Fest lepi svet ✳ 46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ" – SV. IVAN ZELINA 2026.

FEST LEPI SVET

46. mali Kaj v Zelini

Ilustracija naslovnice:
prema likovnom radu Dorotee Nikić

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

– SVETI IVAN ZELINA, 2026.

Sveti Ivan Zelina, listopad, 2026.

Mala biblioteka „Dragutin Domjanić” (135. knjiga)

Nakladnik
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

Za nakladnika
Vesna Bičak-Dananić

Urednica
Valentina Šinjori

Naslov zbirke
prema naslovu pjesme „Fest lepi svet” Elene Meštrović

Ilustracija naslovnice
prema likovnome prilogu Dorotee Nikić

Likovni sadržaj
učenici osnovnih škola sudionica Smotre

Stručna suradnica u odabiru likovnih sadržaja Smotre
Mateja Majcen

Korektura
Valentina Šinjori

Oblikovanje i grafička priprema
Zoran Osrečak

Tisak
Tiskara Zelina d. d., Sv. Ivan Zelina

Tiskano u 400 primjeraka

ISBN 978-953-8470-21-9

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom katalogu knjižničnog sustava Bukinet (katalog.bukinet.hr) pod brojem 991006067365809366.

Zbornik i manifestaciju 46. Smotre dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić” financijski su poduprli Grad Sveti Ivan Zelina, Zagrebačka županija, Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske i Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske.

FEST LEPI SVET

46. mali kaj v Zelini

Kazalo

Riječ urednice

Valentina Šinjori: ***Moderni mali kajkavski romari u potrazi za smislom, za duhovnim i svakim drugim domom koji bi mogli zvati svojim*** 9

Fest lepi svet

Ena Pjanić: *Dudek* 17
David Pomor: *Jo sem zemla* 18
Dorotea Puklin: *Moji dedek i babica* 19
Dorotea Žučko: *Zalublena do vuh* 20
Ana Arapović: *Husta* 22
Patrik Pucko: *Dedek* 23
Ana Novosel: *Baba* 25
Ema Valjak: *Pikača i pajceki v dvorišču* 27
Nikola Regvat: *Pritilet* 28
Iva Tržec: *V snegu* 29
Mia Pintarić: *Moja soba* 30
Ana Borgudan: *Zagorski den* 31
Noa Puklin: *Moj Zlatar* 32
Dora Rus: *Ferje* 33
Borna Lovrić: *Deda moj* 34
Ana Jadan: *Misec* 35
Klara Žagmešter: *Zbudili smo se viter i ja* 36
Nilla Cvetnić: *Čerešnje* 37
Melani Maljak: *Lepi dan* 38
Marko Pividori: *Proletje* 41
Ivona Posavec: *Snehica* 42
Nina Klepac: *Boje sveta* 44
Abel Rede: *Majhna mačka* 46
Lara Stolnik: *Mesto dobrih srčeki* 48
Nika Lakota: *Bakena farma* 49
Ella Brleković: *Puna hiža* 50
Luka Kvesić: *Prized* 51

Na poziv Pučkoga otvorenog učilišta Sv. Ivan Zelina za sudjelovanje na 46. Smotri dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić" – Sv. Ivan Zelina 2026. prijavljeno je 265 učeničkih radova iz 58 osnovnih škola.

Ocjenjivačko povjerenstvo u sastavu Valentina Šinjori, profesorica hrvatskoga jezika i književnosti, Štefica Kamenarić-Filipović, dr. med. i dr. sc. Emilija Kovač, odabralo je 84 rada od kojih su 32 predložena za javnu izvedbu na završnome događanju Smotre 24. listopada 2026. u Svetome Ivanu Zelini.

Kazalo

Elizabeta Turbelija: *Jesen v Podravini* 52
Dea Grabar: *Moja baka* 53
Greta Zemljić: *Kokoš štera sam kokodače* 54
Dora Labazan: *Vura* 57
Lora Malnar: *Stara hiša v Rezugah* 59
Lana Vidović: *Kak je negdar bilo* 60
Emanuel Peponi Pintar: *Sneg kaj čaka* 63
Chriztel Renae Aceveda: *Bistrička* 65
Ana Horvat: *Šest koji* 66
Paula Kos: *Kaj bum te?* 69
Maja Horvatić: *Moja sestrična* 70
Oliver Mlinarić: *V mojem selu* 71
Hana Ratković: *Zernca ufanja* 72
Ivona Kontek: *Pubertiet* 73
Zara Hrženjak: *Ftič popevle na drevi* 75
Nika Bosilj: *Kmica* 76
Elena Žeželj: *Lijepo moje proljeće* 78
Franka Novak: *V ladji* 80
Juraj Vrabec: *Zakaj navek kesnim* 82
Hrvoje Štokan: *Koga se buji muha* 83
Tia Šutej: *Leto* 84
Zara Prelec: *Lubav* 86
Ema Šafran: *Beja* 89
Gloria Rabuzin: *Moja Lila* 90
Marta Petek: *Hiža* 91
Aurora Đuričić: *V stubičkem kraju* 93
Izabela Perhoč: *Šej, haj!* 95
Karlo Hubina: *Breza* 96
Zara Perko: *Kokot* 97
Fran Petković: *Prva se ljubav ne pozablja* 98
Maša Skrbeta: *Da je meni ftiček biti* 100
Leona Baček: *Pesma teru ništo ne bu razmel* 102
Lotta Bastalec: *Brojalica* 103
Nino Zajec: *Zemli za rođendan* 104
Tara Kukovačec: *Muke po gramatike* 105
Maša Fučkan: *Debeli cucek* 106
Benedikt Vrban: *Si mi veliju* 108
Damjan Kukovačec: *Šršen* 109
Jona Danko Gluhak: *Čarobna pita* 110
Niko Ljubek: *Šapica* 111
Paola Janeš: *Moj dedo Milić* 112
Iva Sokač: *On* 113
Nikola Štehec: *Dvorišče mojega detinjstva* 114
Lukas Ključarić: *Grdo vreme* 116
Matej Posavec: *Žena oprašta* 117
Ivona Horvat: *Kak to stigne?* 118
Elena Gizdavec: *Kak božja ovčica* 120
Melita Kočmar: *Oblok* 122
Lovro Poslončec: *Ftičeki se ženiju* 124
Mislav Zerec: *Stara steza* 125
Josip Martinjak: *Moj deda i črješnje* 126
Elena Meštrović: *Tičeki v grozdju* 127
Elena Meštrović: *Fest lepi svet* 128
Sara Obadić: *Da sem cvetek* 130
Rija Horvat: *Kovači* 132
Jelena Mešnjak: *Letiju cajti* 135
Josip Koledić: *Milengrad* 137

Kazalo autora likovnih priloga u zbirci 139
Osnovne škole koje su sudjelovale na natječaju 141

Napomena: Pjesme u zborniku poredane su prema redoslijedu zaprimanja.

Kazalo

Moderni mali kajkavski romari u potrazi za smislom, za duhovnim i svakim drugim domom koji bi mogli zvati svojim

Uz 46. Smotru dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić"
Sveti Ivan Zelina, listopad 2026.

Nema ljepšega nego kad nastavnik svojega učenika/učenicu pridobije za istraživanje, u bilo kojemu području. Kad se to dogodi tijekom osnovne škole, i još ako je to istraživanje na jezičnome planu, pa se poklopi s mladenačkom sviješću o osobnim mijenama; a kad djeca postaju svjesna da se sve oko njih i u njima može preoblikovati u *novu stvarnost posredstvom jezika,* tada to postaje neprocjenjivim bogatstvom za sve uključene u taj proces. Kad govorim i pišem o mladim ljudima, djeci, učenicima, činim to s velikim poštovanjem, kao što s velikim poštovanjem želim govoriti o 46. *Malom Kaju,* kako mu volimo odmilicom tepati, uz dužno i zasluženo poštovanje, i s ponosom. Namjerno ga pišem kao ime i prezime, obje sastavnice velikim početnim slovom, jer se *Smotra dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić"* doista materijalizirala ovih godina u svojevrsni organizam, sa svojim životom koji ide… i ide! Nije bilo lako pokrenuti i održati tradiciju koja traje gotovo pola stoljeća. Mnogo se toga trebalo poklopiti – entuzijazam i veliki rad organizatora, Pučkoga otvorenog učilišta Sveti Ivan Zelina, odaziv učenika kojega ne bi bilo bez entuzijazma nastavnika, stručno praćenje i valorizacija Smotre i fenomena dječjega kajkavskoga stvaralaštva – u stručnim radovima i predavanjima Jože Skoka, Ivana Kalinskoga, Božice Pažur…, podrška roditelja, publike, prijemčljivost svih njih za duhovno, strpljenje, samozatajni individualni rad… Posebno ispunjava ponosom činjenica da je usprkos ubrzanomu tehnološkome napretku, AI-u iliti superinteligenciji (i/ili baš zbog njih?) i dalje veliko zanimanje za stvaralaštvo i promociju stvaralaštva mladih na *kaju*. Dakle, mnogo se toga moralo se poklopiti kako bi se *Mali Kaj sprešetaval z leta vu leto*. Kao da je glavni lik neke videoigrice u kojoj su poznata pravila, ali je na malim virtuozima da stalno dosežu nove *levele* i osvajaju bodove u obliku osobnoga zadovoljstva i ne uvijek dokraja definirane radosti.

I ove godine stručno povjerenstvo (djelomično u starome sastavu – Štefica Kamenarić Filipović, djelomično u staronovome – Valentina Šinjori i u novome – Emilija Kovač – ona se priključila stručnome povjerenstvu umjesto naše drage Božice Pažur koju

su životne oluje i potresi spriječili da ove godine fizički sudjeluje u vrednovanju radova, ali su njezin autoritet, ogromno znanje, iskustvo i entuzijazam itekako vodili ovogodišnje povjerenstvo u svim koracima iščitavanja i vrednovanja pjesama te u prosudbi, tako da je i dalje smatramo predsjednicom ovoga odgovornoga posla) nije imalo lak zadatak. Na natječaj su se javili učenici iz 58 škola, s ukupno 256 pjesama od kojih je stručno povjerenstvo odabralo osamdesetak za objavu u zbirci i tridesetak za javno izvođenje na samome Recitalu.

Fest lepi svet

Ovogodišnja je zbirka naslovljena *Fest lepi svet* prema naslovu i motivima pjesme Elene Meštrović (OŠ *Dragutina Domjanića*, Sveti Ivan Zelina) u kojoj učenica gradi (utopijsku) viziju svijeta u kojemu *nema ljudi mrzlih kak led* i *Nema bregov od smetja*, / *Nek su svi bregi od smeha, to se zna*. Naslov je tematski hiperonim većini pjesama, a i idejno je, iz dječje perspektive, svijet *senak fest lepi*, bilo da je to mitski svijet *babica, dedekov, mamici*, toplih kuhinja u kojima već ujutro *dišiju štrukli*, svijet krasnih idiličnih krajobraza, hedonizma u hrani, gurmanstva (ali probranih jela!), svijet ljepote uhvaćene u mijeni godišnjih doba, svijet mira, sigurnosti, prvih ljubavnih treptaja, dragoga kruga ljudi, prijatelja, pejzaža, prirode, legendi, školskih anegdota, nostalgičnoga uzdisanja za vremenom kojega nema, ali mu se svjedoči jezikom, svijet evociranja prošlih idiličnih dana koji pokušavaju uravnotežiti ovo nagnuto vrijeme – doba brzine, šutnje, komunikacije nekim novim jezikom i nekim novim načinom.

U cijelomu tom doživljaju svijeta (kojega ima, u sjećanju, negdje, ipak?? Ili ipak nema?? – u nekoliko sam već radova o dječjemu kajkavskom pjesništvu naglasila da se radi o svijetu mitskoga realizma) veliko je dječje povjerenje u ljude koji im taj svijet evociraju i pokušavaju djecu u njega uvući. A čine im to upravo jezikom koji onda djeca i sama pokušavaju (re)konstruirati. U njemu nema (zasad) mjesta za egzotična putovanja, trgovačke

megacentre, mentalne probleme mladih, svijet ovisnosti – svijet je to drukčiji, konstruiran s najboljom namjerom promocije dobra u svim njegovim osobnim i globalnim oblicima.

Animalistički motivi i/ili simboli

U pristiglim se pjesmama ističu česti animalistički motivi, što također nije novina u kajkavskome (i inače) u pjesništvu. U pjesmama trče, glasaju se, govore, pokušavaju nešto reći, tješe, izazivaju radost *peseki*, *mački*, *ptice/tičeki/ftiči*, *konji/koji, kokoši, pijetlovi/petjuhi, gujde/prasičke, božje ovčice*, *sršeni, pavuki/opoljiki*… Ponekad kao pratitelji, sastavni dio života, češće kao simboli. To ne čudi. U svojoj je znamenitoj knjizi temeljenoj na analizi animalističkih motiva u suvremenome kajkavskom pjesništvu Božica Pažur istaknula: *Valja naglasiti kako najzastupljeniji zoonimi u suvremenom kajkavskom poetskom bestijariju* (konj, ptice/tiči, pas/pes…) *jesu i najčešći književni* arhetipi (simboli) *uopće – bez obzira na književnu vrstu, razdoblje i poetiku, ili nacionalnu književnu pripadnost.*[1] Mogli bismo dodati i bez obzira na dob pjesnika. Mali Kaj ionako je oduvijek koracao tragovima odrasloga Kaja i na njemu učio. Dakle, autorica naglašava da se *manje radi o motivu, a više o simbolu.* Kao što zaključuje autorica, životinje nas potiču da budemo bolji ljudi, a njihova nas nijemost možda učini i boljim pjesnicima: *Ukratko, humaniziramo se animalističnim.*[2] U ovome se krugu izdvaja svojim tematsko idejnim sklopom pjesma Šest koji u kojoj su u središtu pozornosti i života djevojčice dvije kobile i četiri konja, individualizirani svojim imenima i karakterom ravnopravni ljudima, oni su prijatelji, tješitelji, ljubav, posao i smisao: *I gledali smo se oči v oči, vidjo je moje suze. (…) Koji su meni se, bez jih moj život ne bi biu tak lejpi.* Ana Horvat, Šest koji (OŠ Sveti Martin na Muri). S druge su strane alegorijski *sršeni*, *pavuki/opoljki* kao simboli opasnosti, loših ljudi suprotstavljeni *božjim ovčicama* – simbolu sreće, obilja i ljepote.

[1] *Božica Pažur, Kulturno animalistički aspekti suvremenoga kajkavskoga pjesništva, str. 7.*

[2] *Isto, str. 9.*

Priroda i *Zemla*

Pejzaž je i dalje vječita inspiracija. Ljepota pejzaža *dvorišča* pretače se u ljepotu rodnoga kraja ili općenito ljepotu prirode, a zatim u ljepotu Zemlje, da bi kulminirala u ekološkoj svijesti, velikoj zabrinutost za sudbinu planeta. U pjesmi *Jo sem Zemla* David Pomor (PŠ Mačkovec) naglašava: *Najlepši kaput mi je čisti zrak.* Pa onda navodi Sunce za prijatelja. U simbiozi s izrazom stavljanjem u poziciju Zemlje kao lirskoga subjekta pojačava se skrb za sudbinu planeta i za osobnu budućnost.

Popefka kak igra

Ne nedostaje u pjesmama humora, dosjetki, veselih poanti, kao kad se pjesnikinja Dora Rus pita u pjesmi *Ferje kaj bu delala pod ferjem*: *Znom! / Prešla bum v toplice. / V Dalmaciju!* (OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica).

Mali pjesnici shvaćaju da je pjesma – veselje, ritam, da može i smije biti nonsens. Jako je zanimljiv pjesmuljak *Pesma teru ništo ne bu razmel* učenice 1. razreda Leone Baček (OŠ Stjepana Radića, Božjakovina) napisana u maniri brojalice, s neobičnim neologizmima, deminutivima (imanentnima kajkavskome) npr. *iglica miglica / curica* žugica. / *Bedasta pesmica. / Zmislila ju lepa deklica.*

Mnogo toga u dječjemu svijetu donosi veselje, npr. ljeto: *Diši limunada… / Počinje letna parada! Leto*, Lana Prosenjak (OŠ Đuro Ester, Koprivnica).

Moram istaknuti veselu i radosnu pjesmu Šej, *haj!*, svojevrsnu odu međimurskoj popefki, koja živi u simbiozi s krajem, prirodom, u domu, simbol je međimurske radosti i velikoga međimurskoga/kajkavskoga srca. Razigranoga je ritma koji uz naslovni uzvik koji se ponavlja u pjesmi naglašava i sreću i inat i ponos koji živi u pjesmi, jeziku i životu naroda.

Zanimljive su i lirske minijature, npr. *V ladji* učenice Franke Novak. (OŠ Domašinec, PŠ F. Andrašeca, Dekanovec), kratki kroki o doživljaju s ribolova.

Blagi je humor prisutan kad mladi pjesnici govore o svojemu iskustvu, poput učenice 2. razreda Eme Šafran u pjesmi *Beja*: *Negdar sem v pličaku z bosim nogicami gacala. / Kamenčeke hitala i brata špricala. / Ribice sem gledela, / od grdih žaba bežala. / Dimo nesem* štela *iti. / Jemput sem ju čak probala i piti.* (OŠ Novi Marof)

Suvremeni *romari*

U svojim ozbiljnijim godinama, u višim razredima osnovne škole, posebno u 7. i 8. razredu, učenici se pitaju o mnogo toga, npr. o životnome putovanju, a samim time i o sebi samima.

U pjesmi *Sneg kaj* čaka Emanuel Peponi Pintar (OŠ Josipa Zorića, Dugo Selo) poetski promišlja o odrastanju, prestanku igre: *Vsaki trag v njemu / nosil bu težinu onoga kaj je bilo / i tišinu onoga / kaj me* še *čeka*, na transparentu snijega kao u Krležinoj pjesmi *Snijeg* sve postaje jasno i čisto, snijeg i tragovi u njemu životna su prekretnica, nova nada, ali i mjesto/vrijeme kad teške stvari izlaze na vidjelo.

U pjesmi *Kmica* Nika Bosilj (OŠ Breznički Hum) pita se: *Kaj je svetlost bez kmice? / Kaj je kmica bez svetlosti?* svjesna da se dobro ne može spoznati ako ne upoznamo zlo, kao i da u svakoj tami postoji nada koja ju rasvjetljava.

Velika je enigma, a istovremeno potvrda snage jezika, našega kaja, pojava učenice Chriztel Renaee Aceveda (OŠ Sveti Martin na Muri) na recitalima kajkavske poezije zadnjih četiriju godina. Ova je djevojka filipinskoga podrijetla osvajala vršne nagrade svojim pjesmama na kajkavskome jeziku i oduševljavala svojim izvedbama tih pjesama. Velika uloga u njezinu uspjehu prije svega pripada njezinoj nastavnici Anđelki Klemenčić, koja ju je uz

učenje hrvatskoga standardnoga jezika pridobila za *kaj* i navukla na *kaj*. Jedno je početi govoriti i misliti na kaju u komunikacijske svrhe, a nešto je sasvim drugo prigrliti *kaj* kao poetski medij odnosa prema svijetu, kao jezik svojih snova, promišljanja i istraživanja svoje nutrine. Chriztel Renae osjeća ritam kajkavskoga jezika što pokazuje i svojim glazbenim izvedbama narodnih pjesama, čije stihove često uključuje u svoje pjesme. Ove se godine na Recitalu predstavila svojom duhovno-religioznom pjesmom *Bistrička* u kojoj skromno kao *drobna duša* promišlja potaknuta hodočašćem na Mariju Bistricu o svojemu putu, simbolički o putu svih *romara*, domaćih i inih, jer svi smo samo usputnici na ovome svijetu. Tražeći utočište, ona ga je našla i uz smirenu sreću obećava povratak, jer tamo je doma. Dom nije prostor, dom je mir i utočište. Kraj hodočašća donosi mir, spoznaju da se može vratiti jer tamo je Ona, izvan vremena i prostora, i čeka sve kojima je potrebna. Pažljivim izborom riječi naglašava se duhovna ustreptalost, iskreno izražavanje vjere, duboka povezanost s Črnom Marijom. Već se na samome početku uklapanjem stiha Domjanićeve poznate *romarske* pjesme *saka roža k suncu prosi* naglašava općeljudska dimenzija svih hodočasnika, simbolika svih *romara* koji lutaju svijetom, ne nužno prostorom, nego lutaju dvojbama, pitanjima, tugom i samoćama – dok ne padnu u okrilje Mariji koja donosi mir za sva stvarna i duhovna lutanja. Kao *romarsko dete vupa se* zvati Mariju s povjerenjem joj dajući suze i glas. Semantičko polje hodočasničko ovdje je, naravno, mnogo šire od hodočašća na Mariju Bistricu. Vjerujemo da će se u kontekstu suvremene kajkavske poezije još čuti za ime Chriztel Renae Aceveda, kojoj zahvaljujemo što je suvremenu dječju kajkavsku poeziju obogatila na način koji je bio neočekivan, zadivljujuć i služi jeziku i dvama narodima, toliko prostorno udaljenima, a duhovno bliskima (kao što su i svi narodi ovoga svijeta) na ponos.

To je vezda bilo o čemu pišemo – a kak to delamo?

Na planu izraza razvidna je velika raznolikost. U manjem broju lirskih ostvaraja postignuta je sinergija zvučanja,

značenja i izraza. I dalje je primjetna pretjerana deskriptivnost, eksperimentira se rimama, malo kad uspješno, često se žrtvuje smisao kako bi se dobila rima.

Pozitivno nas iznenađuju metafore poput: *kak rad te imam, / muoj dedek dragi, /z tobu su mi dani / z cukarem /posipani, / z medem / prelejani…* Patrik Pucko Dedek (OŠ Jakovlje).

U nekim se pjesmama osjeća utjecaj narodne poezije, npr. u pjesmi *Snehica* Ivone Posavec (OŠ Đuro Ester, Koprivnica).

Na tragu postmodernističkoga principa intertekstualnosti glorificiraju se mali ljudi, njihovo poštenje, radišnost u velikom filmskom liku, u pjesmi *Dudek* Elene Pajnić (OŠ Koprivnički Bregi).

U pjesmama se često upotrebljava dijalog – s ljudima, životinjama, prirodom i on nije samo sredstvo komunikacije, nego na višoj razini zapitanost nad brojnim pojavama i dvojbama.

U radovima iz gradskih škola prisutan je hibridni standardnojezični i kajkavski izraz. Sve navedeno otvara potrebu rasprave i edukacije o problemu jezika u suvremenome kajkavskom poetskom diskursu, koji se temelji na organskim idiomima.

I na kraju…

Na kraju ovogodišnjega, 46. Maloga Kaja možemo zaključiti – svijet je uistinu *fest lepi*. U prirodi, zapitanosti, traženju/pronalaženju odgovora, radosti, pjesmi. I sve to u jeziku kojim se otkriva ljepota i radost i koji je radost i ljepota sam po sebi.

Valentina Šinjori

Ena Pjanić
6. razred, OŠ Koprivnički Bregi
Voditeljica: Sanja Stančin

Dudek

Z Dudeka su se navek norca delali…
Takof se v Gruntovcu još ne rodil.

A nigdar je ne nikoga pehal,
z grunta nigdar ne nekoga steral.
Zadnje peneze ti bi navek posodil,
od pajdaši se nigdar ne bi skril.
I zato mu Regicu ni bilo teško rasrditi,
al su se na kraju navek znali pomeriti.

Presvetli je pak popevka za sebe,
samo je gledal kak da z Dudeka
korist zvleče…
Dudek je računati loše znal,
al nigdar neje nikaj fkral.

Cinober ništ boljši ne bil,
sam je gledal gde bu Dudeku kaj zdipil.

A pogleč ga, pod brajde si je sel,
v roke je gemišta zel.
Malo bu si počinul
i tiho posedel.

Je, je, svi misle da je on bedak,
a na kraju je navek imel praf!

David Pomor
3. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec; PŠ Mačkovec
Voditeljica: Senka Saško

Jo sem zemla

Zemla sem v drevlje oblečena.
Na čase sem vodena, a na čase šumovita.
Največ pak sem plova, a negdi i hrđova.
Imam visoke vrhe
šteri idu tejam v oblake.

Najlepši kaput mi je čisti zrok.
A znote što pak mi je najbolši prijatel?
Sonce!
Srečen sem dok me sončece greje,
dok me ljudi čuvlejo
i v moji lepoti uživlejo!

Dorotea Puklin
6. razred, OŠ Belec
Voditeljica: Ivana Hrastović

Moji dedek i babica

Kad mi babica v jutre h sobu vujde
Mam mi štruklji zadišiju z kuhnje.
Odma se dignem da mi sestra se ne poije.

Gda u kuhnju vujdem,
Za frotukelj nema čega nije.
Očeš kobasa, špeka, luka
Nigdar mi od toga ne muka.

Babica kuha obed
Ded ide v kliet,
A ja same čakam
Da duojdem do njihovih lijet.

Dorotea Žučko
6. razred, OŠ Jakovlje
Voditeljica: Kristina Kraljić-Pihač

Zalublena do vuh

Gda zalubiš se ti,
kak da plivaš h sreče.
Dok ga gledíš,
oči su ti veče!
Srčece ti kak noro tuče:
on je tak vrabečen,
spameten i spreten…

Z druge pak strani
vse znaopak krene...
Postaneš kak pravi bedak!
Više ni žnierance
nemreš zvezati,
dve rieči normalne povedati,
a bormeš ni po ravnome hoditi.

Smieješ se od vuha do vuha
dok vse probaš skriti...
Al' lubav po vuha se otkriva,
črljeno ih zajde pofarbati...

Ilustracija: Mia Šargač, 3. razred

Ana Arapović
5. razred, OŠ Ljudevita Gaja, Zaprešić
Voditeljica: Duška Nazor

Husta

Znala sem za jeden svet
zelenet se volel,
nišči tom svetu
ni odolel.

V jesen on šušti, šušti,
mokro listje po njem pljušti.

V protuletje pak cvetjem rodi,
saki čez hustu rada hodi.

Zimi je husta cela,
okitena snegom, bela.

Leti sonce blešči, blešči,
vse v husti živosti živi.

Navek bum pamtila svet
kteri se zelenet voli,
dojdi k njem
i tebe moli.

Patrik Pucko
6. razred, OŠ Jakovlje
Voditeljica: Kristina Kraljić-Pihač

Dedek

V sake jutre,
gda se megla zdiže
i kokot zakukuriče,
zbudi se muoj dedek.
Na siede lasi
škrljak namesti
i neda se smietati.

Pogrbljena pleča
on si zravna
kak gradski gospon
kraglin poravna.

Pod obrvami gustami
z mudrem pogledem
h daljinu gledi,
vusnice rezvlieče
i pesmu si popieva
i vesele zgledi.

Popoldan
več teške diše,
drveni štokrlek
si išče.

Hvečer
debelega lajbeka
si zagrne,
po dvorišču

se španciera,
tihe misli sprebira.

Serce žive,
duša mlada,
još h njemu
ima žara.

Kak rad te imam,
muoj dedek dragi,
z tobu su mi dani
z cukarem
posipani,
z medem
prelejani…

Ana Novosel
3. razred, OŠ „Slava Raškaj”, Ozalj
Voditeljica: Nada Peretić

Baba

Moja baba kolač peče,
fino miriši od jutra do večer.

Z menom sedi, priče pripoveda
i navek se lepo smeška.

Kad me zagrli tak tiho,
u srčeku mi postane lipo.

Ilustracija: Luka Kos, 4. razred

Ema Valjak
3. razred, OŠ Sidonije Rubido Erdödy, Gornja Rijeka; PŠ Kolarec
Voditeljica: Dušanka Kos

Pikača i pajceki v dvorišču

PIKAČA JE STARI DRVENI KOTEC OBORILA
I SEDEM MUČKIH PAJCEKOV U ŠETNJU POVELA.

OKOL NJE SU HODILI,
KURUZNO ZRNJE ZOBALI,
SE PO DVORU ZRUŠILI,
SE PRED SOBOM POTERALI
I NEREDA NAPRAVILI.

TO IM NI BILE DOST,
PIKAČU SU ZRUŠILI,
TAK LEPE I ZADOVOLJNE CEKALI
KAK MUČKA DEČICA
I KRE NJE NA TOPLEM PROLJTNEM SONCU ZASPALI.

DUGE SEM IH GLEDELA
KAK LEPE KRE SOJE MAMICE SPIJU,
NIKOJ NE VIDIJU I NE ČUJEJU.
TAK SU SREČNI
I ZADOVOLJNI
A I JA SKUP Ž NJIMI,
PIKAČOM I BABICOM
KOJA SE NI NA NJ SRDILA.
SE JE POSPREMILA
I V KOTEC IH VUGNALA.

Nikola Regvat
3. razred, OŠ Josipa Broza, Kumrovec
Voditeljica: Marina Sušec

Pritilet

Je, sonce je tuj. Ftice popevleju i bežiju po putu dok deca v školu hodiju. Zde je super jer babice i dedeki na vrt greju. Deca več nisu debela, nek tenka i vesela. Vsi jedva čakamo gda dojdemo z škole da bežimo i norimo po bregima zelenim.

Moj dedek čim se zbudi hitro gre doti hrono životinjami. Babice samo govoriju da je ovo vreme lepo pa onda malo hodit okoli greju. Ni hladno, a ni ni vroče. Vsi su vani koda je raj. Vsi noriju i vse je zeleno.

I moj pes je isto vesel. Joj, kaj on nori, al je lep, jako lep i samo z repom veselo maše.

Iva Tržec
7. razred, III. OŠ Varaždin
Voditeljica: Dragana Sever

V snegu

Korek po korek
lagano se krečem.
Pa primetim
nekaj z menum v snegu.

Pogled podignem
pa zagledam pesa
kak po snegu štrpče.

Njušku riva nutri vu sneg
i skače z noge na nogu.

Veseli primer gledim ja
kak pes ostavlja koraka
dva po dva.

Mia Pintarić
5. razred, III. OŠ Varaždin
Voditeljica: Dragana Sever

Moja soba

V mojoj sobi tišina spi
na stolu knjige, list i sni.

Postelja me zove, topla kak raj,
dekica šapče: legni na kraj.
Prozor mi nosi vetra glas,
dok noč se spušča polako kraj nas.

Moja sobica, mali moj svet
tu sanjam tiho i pozabim se let.

Ana Borgudan
6. razred, OŠ Ante Kovačića, Zlatar
Voditeljica: Veronika Podobnik

Zagorski den

V Hrvatsko zagorje jutro polake svita,
megla se razliva po dolu i bregu,
sonce zlati trsje i stare hiže,
ptice popevaju, a voda tiho šumi v potoku.

Mi ljudi zastanemo pa delati počneme.
Kruh se peče, v kleti vince diši,
deca se igraju v dvorišču veselo,
a domača toplina srca greje.

Tu reč je meka kak kruh z peči,
saka hiža ima priču svoju.
Pesma se ori, smeh se po dolu razlegne,
svi su furt sretni i mole da sreča ne pobegne.

Tak Zagorje živi mirno, a veselo,
gde lepota ni samo v bregu i vinogradu,
neg i v ljudima koji običaje i smeh čuvaju.

Noa Puklin
5. razred, OŠ Ante Kovačića, Zlatar
Voditeljica: Jasmina Ranogajec

Moj Zlatar

Zlatar moj pod bregima spi,
v jutre se sunce zlatne smi.
Po polju veter tihe gre,
a serce moje doma je.

Stare hiže, ceste moje.
Zvon z cirkve v jutre zvoni.
Tuj je duša, tuj je raj,
Moj prelepi zavičaj.

Potek šumi, ftiči letiju,
Se me tuj na sreču zove.
I če me put v svet otpelja,
v srcu nosim Zlatar –
svoj zavičaj.

Dora Rus
2. razred, OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica
Voditeljica: Divna Topolnjak

Ferje

Kaj bum delala
za ferje ?
Morti se bum vozila
na beciklinu.
Morti pem
nani i dedi?
Morti si bum
kupila cujzeka…
Znom !
Prešla bum v toplice.
V Dalmaciju!

Borna Lovrić
2. razred, OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica
Voditeljica: Divna Topolnjak

Deda moj

Moj deda je v sedamdeset prvom letu svog življenja.
Ima pet unučadi i sima je jako dober.
On živi z menom doma.
Služil je vu vojske, bil je kirurg.
Pomagal je ranjenikima i spašaval živote.
Prevozil ih je v helikopteru.
Jemput mu je metek prešel malo prek glave.
O tom je napisal knjigu, a i pripovedal mojemu razredu.
Zato mu pomognem gda god morem.
Naprimer, kad dojdu bratiči skup znjim ih čuvam.
Ja jako imam rada svoga dedeka.
Zato i ovu pesmicu posvečujem svom dedi Zvonku.

Ana Jadan
2. razred, OŠ Ante Kovačića, Marija Gorica
Voditeljica: Renata Šikač

Misec

Spustila se noč
Na nebu zvizde svitiju.
A naš misec svitli kaj sunčece.
Gledim ga ja čez okno.
Zgledi da bu v hižu zašo.
Moja babica veli kada je pun misec
Da slabo spi.
A ja unda študiram:
„Zakaj nemrem spat?
Morti je misec kriv!”

Klara Žagmešter
8. razred, OŠ Ante Kovačića, Marija Gorica
Voditeljica: Ana Mlinar

Zbudili smo se viter i ja

Zbudiu se.
Po kmici.
Tuko mi je h
Obločak.
H moje šarapolke.

Zbudiu me.
Čudaj put.
Al’ ne samo un,
Nek i čirišjino kitje
Kaj mi sincu dila.

Zbudiu se je h zoru.
Huko mi je na vuho
Da se mutimo skup
Da letimo po Goricah.

Zbudiu se h protulitje.
I zbudiu je protulitje h meni!
Zbudili smo se
Vitar i ja!

Nilla Cvetnić
2. razred, OŠ „Braća Radić”, Koprivnica
Voditeljica: Ines Turk

Čerešnje

Črlene, rane,
ravno z grane.
Razmete o čemu govorim?

Baš takve čerešnje
vam ja najviše volim.
Nega nu dragšega
nek na lojtru ziti
i kak škvorc jih zobati.

A pod drevo se leči
i počakati da mi čvopne v zobe?
I to bi mogla probati.

Prva koja se začrleni
ta se meni smeje,
a sestra nek čeka
da ji druga dozreje.

Melani Maljak
5. razred, OŠ „Đuro Ester”, Koprivnica
Voditeljica: Nikolina Sabolić

Lepi dan

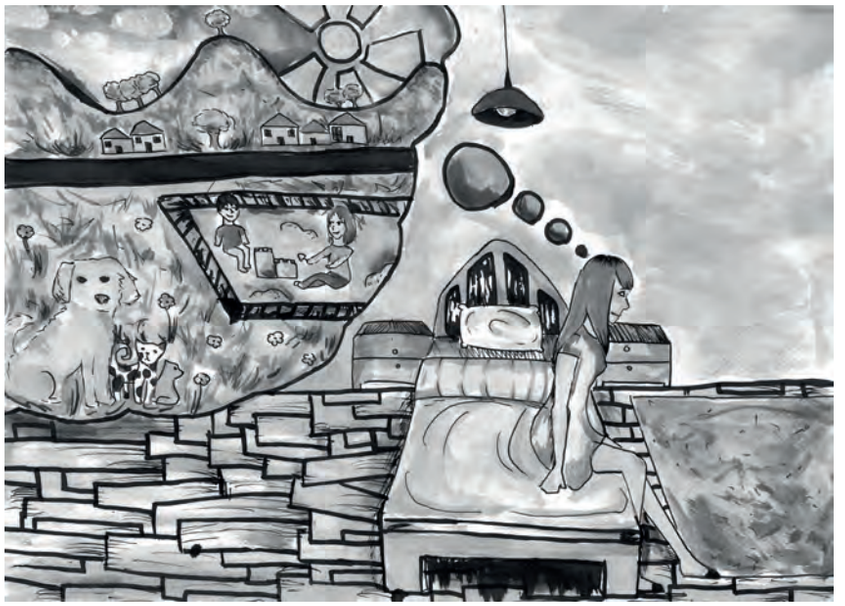
„Rekleca si obleči,
kapu si navleči,
naj biti Antuntun!”
„Ne treba, babica,
žuri mi se hitro vun!”

„Sonce greje, al toplo neje!”
Ja jo več ne čujem,
z vetrom se utrkujem,
prek dvorišča bežim
i kak nora vriščim.

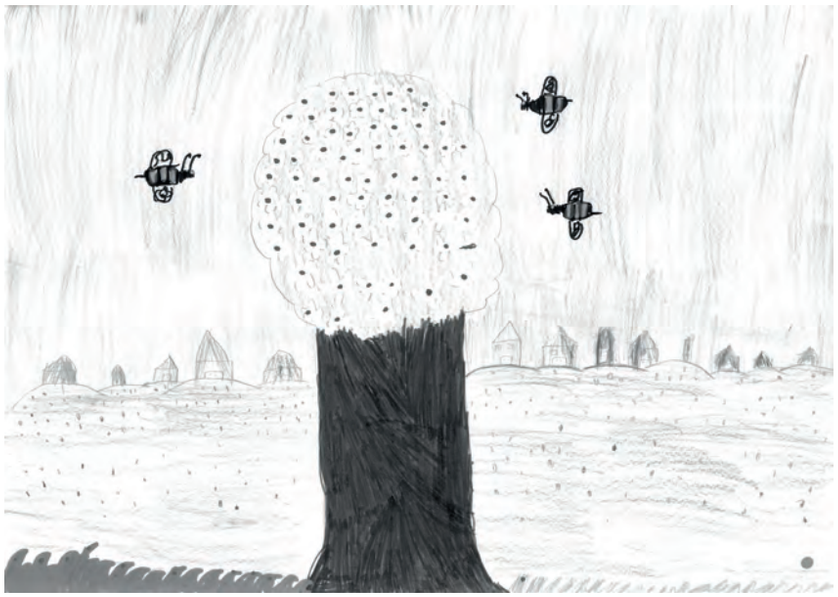
„Zobače zemi v roke,
okoli hiže pospravi,
nekaj hasnega napravi!”
„Bodem babica,
zutra od jutra!”

Ve se hočem
v listje zakopati,
na drevo se spentrati
i gledati kak se veter
na njihaljki njiše.”

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

Ilustracija: Mia Šiško, 6. razred

Ilustracija: Erik Cirkvenec, 4. razred

Marko Pividori
3. razred, OŠ „Đuro Ester”, Koprivnica
Voditeljica: Maja Sinjeri

Proletje

Bil sem v hiži.
Dežđ je curel...
Posle dežđa je došlo sonce, se razme!
Rekel sem – tri, četiri, ve!
Zišel sem vun.
Vu zraku je dišala hruška.
Videl sem čmele kak okoli nje letiju.
Budu tak slatke te hruške... mmmm
dok vu jesen dozriju.

Ivona Posavec
3. razred, OŠ „Đuro Ester”, Koprivnica
Voditeljica: Maja Sinjeri

Snehica

Snehica vu travu je sela
Da vmije lice vu cvetju
Kaj bi navek lepa bila
Kaj joj sonce kušlec pošlje

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

Ilustracija: Valerija Cheroshchok, 4. razred

Nina Klepac
5. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Tršće
Voditeljica: Ingrid Žorž

Boje sveta

Žouta boja se smeja
je mau je luda.
Ardiča je pa dele
na nekaga huda.

Zeljena je boja šume
al' pa trave,
a nebu ne be mouguo
živet bez boje puave.

Narančaste i arjave
listje jesin broji,
dok bejua boja hedu duabru
huadne zime staji.

Da na svejte nej
svakosurtneh boj,
sve be buo črnu je bejuo.
Pa zime i pa lejte
ne be buo vesiuo.

Jest iman žouto
ko najlepjo bojo majo.
Imaš i ti mared
najlepjo bojo svajo?

Ilustracija: Sara Crneković-Vodopijevec, 5. razred

Abel Rede
3. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Tršće
Voditeljica: Katarina Leš

Majhna mačka

Dama iman majhno mačko
siva je i ima bejuo tačko.
Tječe, mjauka, skaka
prava je majhna napaka!
Ko grin v šulo, otprate me do uogla hiše,
polej se pa vrne i uove miše!

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

Ilustracija: Elena Neuner, 4. razred

Lara Stolnik
5. razred, OŠ Andrije Kačića Miošića, Donja Voća
Voditeljica: Dubravka Tuđan

Mesto dobrih srčeki

Bila sam na mestu
de sunčice najlepše sja,
de tiči letijo i pupievleju
kak dobru naštimani orkestar.

Tam je pesek mefki
kak vanjkuš,
a nebo plavo
kak oči moje seke.

Po noči na tom mestu blišče
obloki tuđih hiža.
Valovi nježno šumore,
a brodi putuju vu dauke kraje.

Plaže su pune zaigrane dece
štera se smeju.
Mesto je rasvietlenu
dobrim srčekima.

Z obitelji to mesto
još je lepše.
Kad su uni puolik mene,
celi sviet mi je lepši.

Nika Lakota
5. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Čabar
Voditeljica: Marina Hrga-Arh

Bakena farma

Na bakene farme
skuze je neka drama.
Ima posibno prostorijo
v kire je suha slama.

Zejajo race, kokuši i krave.
Ujo skuze nekaj popravla,
bar tak prave.

Dedo nejma rad bet v štale,
tan mu zraka fale.

Sve živali čez nuč varje Ben,
tu van je pos kire se baji
dok dejva fen.

Kokuši so kralice prave,
imaju dva petjeha
kiri su opasniji
od najvičje krave.

Ella Brleković
2. razred, OŠ Visoko
Voditeljica: Silvija Šafran

Puna hiža

Pri moje hiže pune sestri ima,
saka svoju pesmu, saka svoju igru štima.
Jena čita, druga pesa farba
dok treča spi, četrta po selu larba.
Škuolice i gumi–gumi rada skaču.
Nije mesta pri nji ni suzam, ni plaču.
Mame se negdar i lasi od toga kriča zdiže ju.
Ali mudre su, pak z lijepemi rečmi se postiže ju.

Luka Kvesić
6. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Prezid
Voditeljica: Rezika Jašarević

Prized

V debuake šume skriva se mejstu
kej so še Rimljane ževejle
i cuprnce na Vražjemu vrtce plisale.

Te puatok Trbuhavca tječe –
bistor, lejp i čist
taku se baren rječe.

V Prizde svake dan slišeš deco
ku se jegrajo
pa ledi ku v šume dejvajo.

Moj Prized za me je najlejpše,
te se sve paznajo.
Bale i ti v lato vesiuo grajo.

Elizabeta Turbelija
4. razred, OŠ Ferdinandovac
Voditeljica: Ljubica Kenđelić

Jesen v Podravini

Penzla pak je nešče zel
Farbu žotu i crlenu na šumu je del.
Sonce još toplo greje
Babljemu se letu smeje.
Velika Meša prešla bu
Onda znam da jesen za čas je tu.
Sad so deni malko krajši
Mamin pekmez meni je se slajši.
Prkači z friške oreje lepo diše
Grozdje je oprano od jesenske kiše.
Kukuruzinje na vetru švasti pomalo
Vredni ljudi truda svojega pospravljajo.
I zađnja je jaboka z grane copila
Brže drva pospravljat, zima bo klopila.
A Mesec se po noči ogledava v Dravi
I zna on, Podravci so ljudi vredni, ljudi pravi!

Dea Grabar
1. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec
Voditeljica: Jasminka Mesarić

Moja baka

Saki me den pred školom čeka,
dojdemo dimo, čitati me tira.
„Vuči se, Dejica,
kaj ne bu srdita učiteljica.”

Sve bi na svetu za mene dala,
jemput je i prek moje torbe pala.
Još i ve ju koleno boli
al’ baka to se meni oprosti.

Največ bi od sega štela
da bi mi baka sto let živela!

Greta Zemljić
3. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec
Voditeljica: Vesna Golub

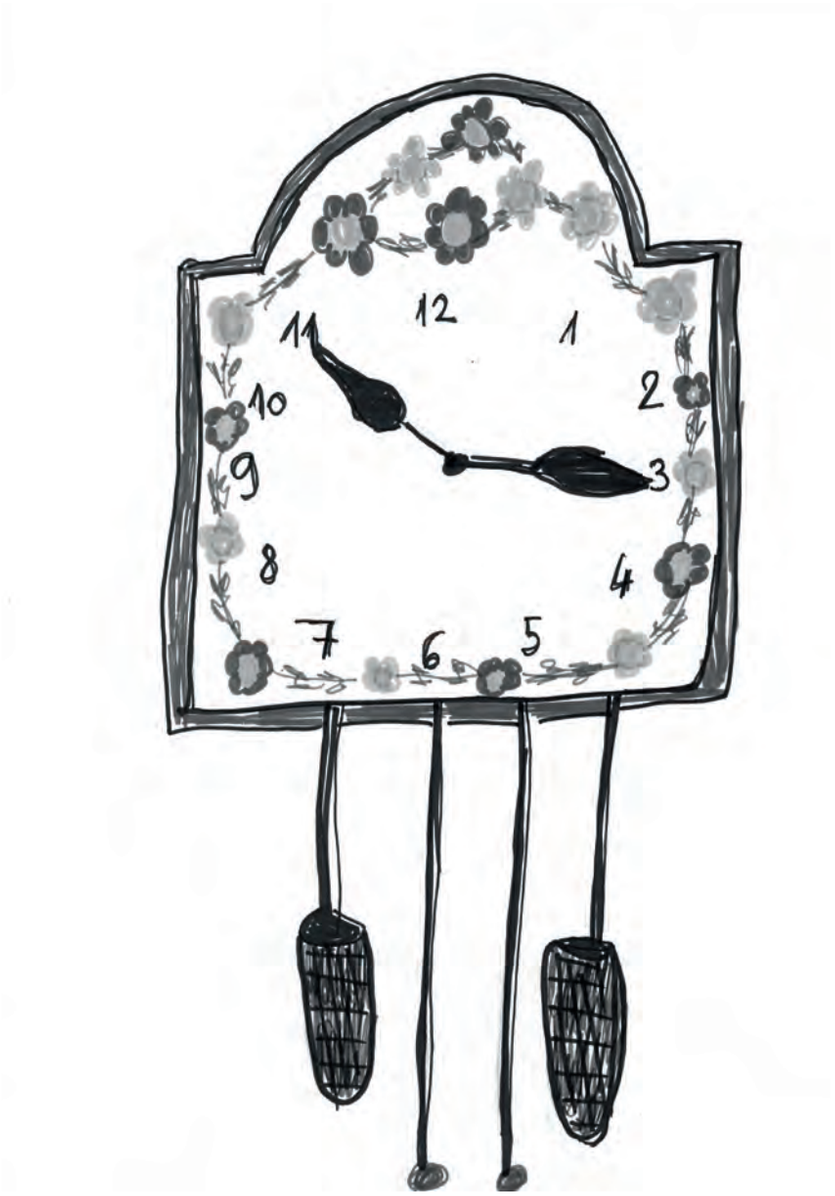
Kokoš štera sam kokodače

Kokoš celi život sam kokodače.
Kokodače celi den:
onda da je lačna,
da je žejna.
da joj je dosadno.
da oče jejce znesti.
da ju pes splaši.
Kokodače i kuruzu ščuka.

Ja bi se družila z njom
ali se bojim.
Kaj ak me fčukne
pa ja počnem kokodakati???

Ilustracija: Hana Preložnjak, 2. razred

Ilustracija: Ena Andrašec, 2. razred

Dora Labazan
7. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec
Voditeljica: Martina Košćak

Vura

Cajgeri v krug bežiju
i kmicu tiraju.
Mene to srdi
jer očem još spati.

Tijam z gajnka
čujem japicu kak kriči:
„Bus ti beži!”
Nema šale več –
stati se moram!

Gombam i bežim za busom
kak da sam vrogu z torbe pala:
„Neš mi pobegel,
znom jo šofera!”

Počekal me šofer
i dopelal v školu Pitagori.
Čim sam knjigu otprla,
svaja je med brojima nastala.
Još me glova boli
od sih tih poučki i naučki.

Zakaj ve vura ne beži?
Cajgeri v krug gmižeju,
a zvonec se za jimi vleče.

Čim dimo dojdem,
vura pak beži.

V fiziku se ne razmem
kaj bi znola zakaj
je tomu tak.

Lora Malnar
4. razred, OŠ Ivana Gorana Kovačića, Delnice
Voditeljica: Lora Malnar

Stara hiša v Rezugah

V Rezugah ana stara hiša staji,
več na letja tan staji i zaprta dane braji.
Dougu je več tak zaprta
i da se ne zruše, zez gredo je patprta.
Prejk so se okule nji deca smejaua,
okule nji so se skrivača jegraua.
Okule hiše trava vilka raste,
samo na spumad pridejo zez juga laste.
Stara hiša zez lejtamen se bore,
a damača rejč se v ne več ne zbore.
Uana bu še kaku lejto tak sama staua,
polej se bu pa zrušua i v zaborav paua.
Ko bun zrastua, jest bun v Rezuge šua,
a v staro hišo bun smejh prnjesua.
Spit bu živu i lepu v stare hiše,
samu naj se moj vesile guas v hiše sliše!

Lana Vidović
8. razred, OŠ Ljudevit Gaj, Krapina
Voditeljica: Jasna Leljak

Kak je negdar bilo

Zmislim se…
Onie stari put
Gde je klas bil od sona žut.
Pod pazuhom torba, v sercu strah
A na cestu vudril žmehki prah.

Škripale su klupi, dervene i teške.
Išli smo vu školu saki den peške.
Na ploči se krieda polahko trošila,
Saka nas je lekcija pameti vučila.
Fijolica plava v oknu je cvela
A vučitelica je za nas furt liepu reč mela.

Zde su drugi cajti, deca su nova,
Al još v mojem sercu spiju ista slova.

Ilustracija: Lea Mihalić, 5. razred

Ilustracija: Emanuel Peponi Pintar, 8. razred

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

Emanuel Peponi Pintar
7. razred, OŠ Josipa Zorića, Dugo Selo
Voditeljica: Darija Sever

Sneg kaj čaka

Sneg je pal potiho,
zagrnul je svet dok spi.
Stojim pri prozoru
i srce mi dršči..

Sneg gledim.
Ruke su mi v žepu, noge mrzle.
Mislim, letima ga ni bilo,
sam blato kaj se furt razvlači.

Sneg čaka.
Čakal sem i ja njega, sanjal,
blato na sebi nosil,
a on je baš sad došel,
kad za igru več ni časa.

Sneg čaka.
Dok osečam kak dete z mene ide,
a človek se stvara.
Igra mora stati.

Sneg čaka.
Vsaki trag v njemu
nosil bu težinu onoga kaj je bilo
i tišinu onoga
kaj me še čeka.

Snege, čakaj!
Kad ti dojdem,

dal ti bum vse kaj sem,
a ti me buš zagrnul
v svoju mehku tišinu.

Chriztel Renae Aceveda
8. razred, OŠ Sveti Martin na Muri
Voditeljica: Anđelka Klemenčić

Bistrička

Tak kak *saka roža k suncu prosi*
tak v srce Zagorja
k tebi Črnoj Mariji
i mene vera nosi.

Dok hodam koli tebe
koli tvoga zlatnoga oltora
moja draobna duša trepeče
i k tebi se s popevkom vleče.

Romarsko sem dejte tvoje
v tebe verjem i vupam te zvati
sipam svoje suze i svoj glas.

Dojšla bum ti i
drugo leto vu ti čas
Pri tebi moj bu dom navek, zanavek.

Ana Horvat
6. razred, OŠ Sveti Martin na Muri
Voditeljica: Anđelka Klemenčić

Šest koji

Po dežđu i megli sivoj
dok je najvekši snejg
i dok sunce greje i rosa se svejti
oni me čekaju
dvej kobile
i štiri koji.

Nordi je moja lubav
storec, bejli dok je čist,
a najrojši blaten.

Kopi se zritovle na se
kak pravi koj
cuknu me jemput i pobegno
a jo?
Jo sem pola v blato.

I gledali smo se oči v oči, vidjo je moje suze.

Za Oldija nucaš lojtru
ka sploziš na jega
jej, pije i šepesa
invalid je, baukček.

Conoa?
najnižiša, ali letij kaj raketa
hod, kas, galop
zberi si – se oče.

Ilustracija: Nika Perčić, 7. razred

Olga ima navek isti cilj
hititi te z sedla
a, fčera me vgriznula
nikaj strašno
sam mi je rauka plova.

Thiobo ili za mene Mali
dober kak kruh i za vuha
ga moreš bez stroha loviti.

De sem tu jo?

Čistim rejtko, sedlam čuda,
jašem stalno, češem rado
kite pletem
hronim
tulim ak su betežni.

Koji su meni se, bez jih moj život ne bi biu tak lejpi.

Paula Kos
8. razred, OŠ Sveti Martin na Muri
Voditeljica: Anđelka Klemenčić

Kaj bum te?

Verjem ka bu fčasi se
dojšlo na svoje mesto či
još neje.

Nodjam se ka mi se se
želje, z dima svečic, ostvariju
kaj ako ne budu,
kapa bum te?

A lubav provo,
či treba čekati,
jo čekala bum jer je to
ono kaj si v životu želim.

Maja Horvatić
5. razred, OŠ Ljubešćica
Voditeljica: Sanja Horžić

Moja sestrična

Moja sestrična
navek je nasmejana,
navek je vesela i srečna.
Rada ima mujceke i peseke.
Ve nema dečka,
a rada bi ga imela.
Z pajdašicama saki dan
posle škole na kavu otide.
Čim se negde neka fešta dogaja,
moja sestrična prva dohaja.
Ona je jena i jedina,
moja sestrična najbolja.

Oliver Mlinarić
3. razred, Katolička osnovna škola Svete Uršule, Varaždin
Voditelj: Saša Sokol

V mojem selu

V mojem selu se ide kak treba,
babice sediju pod krošnjama dreva.
Pesi lajeju na se strane
i tak po cele dane.

V mojem selu niko se ne svadi,
nego se sikaj dela po staroj navadi.
Moja baka najviše dela,
a nekak mi se čini, penziju ne dobi kak bi štela.

Na mefki travi kak pero božja ovčica spi,
beli joj bezeg lepo diši,
a moja se baka meni
najviše veseli.

Hana Ratković
6. razred, OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića, Varaždinske Toplice
Voditeljica: Sanja Habek

Zernca ufanja

Cvetni robec na glavi,
sede lasi svetliju se na mesečini.
Zraubani fertun zvezani koli kiklje,
a vu ruki presveto čislo stišče
moja babica.

Zborane, zmočene i drhteče roke
prebiraju zernca ufanja dok
saku večer na postelji sedi
i Bogeka moli
moja babica.

Moja babica
Bogeka moli
za mlade i stare,
za svoje i tuje zdravje,
za mir vu svetu
da sreča bu vu sakom detetu.

Ivona Kontek
7. razred, OŠ Sračinec
Voditeljica: Mirela Briševac

Pubertiet

Pubertiet je došel.
Niš nie kak prije.
V glavi mi zbrka.
Se me udjempuot brine.
Si vele: „Tuo ti je samo faza.”
A meni se niš neda.
Si su mi preglasni
pa je tišina v muoji sobi meni baza.

Čim se vjutru stanem, več mi je tešku.
Niš se ni dogudilu, a ja bi cmizdrila.
Bez veze me neka stisne v prsima.
Skrijem tuo bol negdi glibuku v mislima.

Frendice me zuveju: „Ajde, duojdi vun.”
Ja na tuo velim: „Nebrem, imam nieki plan.”
A plan je ležati, gledeti v strop
i jedino morem čakati da me prejde tie sklop.

„Kaj se ne vidiš? Niesi dost dobra!”
v meni se javla nieki glas.
Resrdim se i z vratimi zalupim.
V bedastuoči iščem spas.

Vučitelica v škuoli kriči.
Gledi me.
Ja sam kimam z glavom.
Dost mi je knjig.
Borim se z svuojum dramom.

Ni špigel mi više ni prijatel.
Sam mi guvori kaj ne vela.

Ak je tuo pubertiet v muoji glavi
unda je zbilja dusadnjakuvič pravi.
Makar me vezda muoči sitnica saka
morti me baš un nafči kak biti jaka.
Če pa me zeme cielu i du kraja rezlomi,
naj mi pumogne biti ja, ustati svuoja
…i da se zavuolim.

Zara Hrženjak
1. razred, OŠ Sračinec
Voditelj: Ivica Horvatić

Ftič popevle na drevi

KOMU POPEVLE?
POPEVLE SVOJI FTIČICI!
BOJ MOJA, DRAGA, BOJ MOJA DRAGA…
BUM, BUM!
FTIČ MOJ…

Nika Bosilj
7. razred, OŠ Breznički Hum
Voditeljica: Vesna Pucak

Kmica

V tihe kmice bežiju misli.
One od ščera vse su daljše.

Anđel na obluku sedi,
luče šte pod vanjkušom roke stišče
i Bogeku molitve šepče.

Zviezde bleščiju,
kriesnice se skrivača igraju.

Kaj je svetlost bez kmice?
Kaj je kmica bez svetlosti?

Dekle se spominaju,
jadaju se, kreveljiju se.
Babice na spoved ideju.

Ak' se najdeš v kmice,
naj biti strahu,
to ti nije zanaviek.

Puot do svetlosti,
negdar čez kmicu pelja.

Ilustracija: Lorena Asić, 8. razred

Elena Žeželj
2. razred, OŠ Breznički Hum
Voditeljica: Nataša Črlenec

Lijepo moje proljeće

Vrnuli se tičeki z juga,
a maček ih čaka i po glajže mi z nofti struga.

Šuma je nazaj puna listja,
sončece pomučku blista.

Deda reže vočke,
travicu ščukaju babine kvočke.

Cveteki dišiju…
deca bežiju…
deca kričiju…
traktori v polju piščiju…

Ilustracija: Emy Hrupek, 5. razred

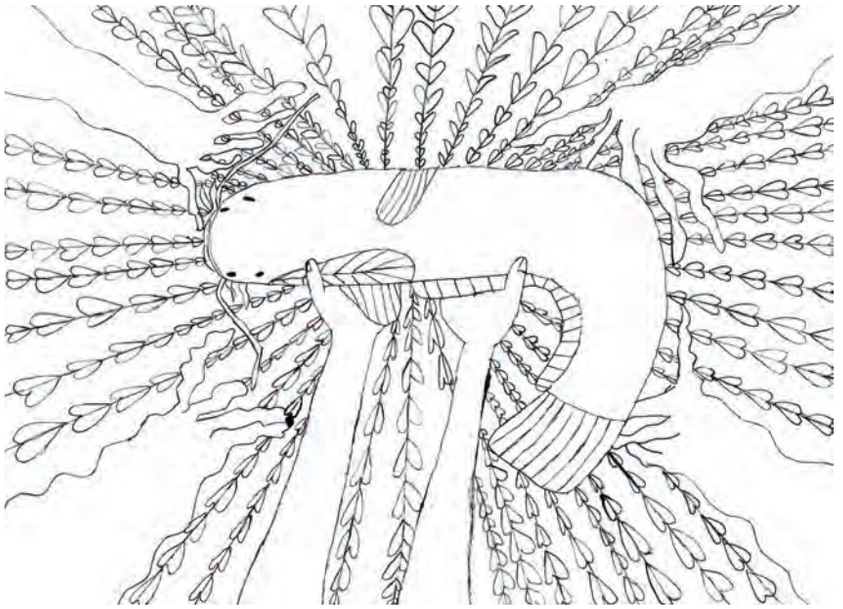
Franka Novak
2. razred, OŠ Domašinec; PŠ Florijana Andrašeca, Dekanovec
Voditeljica: Tatjana Pintarić

V ladji

Denes sam na Muri.
Naša Mura fejst šlafuri.
V ladji mi se japa pelja
i pun je veselja!
Znote zakaj?

Prijal je veljkoga soma
i ve ga nosi doma!

46. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA „DRAGUTIN DOMJANIĆ”

Ilustracija: Ema Kuzmić, 7. razred

Juraj Vrabec
4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića, Zagreb
Voditeljica: Tatjana Kukić

Zakaj navek kesnim

Trebam nekam iti
Nekaj složiti
Štacun prejti
Prirodu nafčiti
Rešiti zadaču
Na vreme školu dojti
S prijatelima se najti
Otprti ulazna vrata
Prošetati pesa mjesto brata…
Bilo koji posel kaj trebam zbaviti
Delam ga nekak prek volje
A gda je gotovo
Vidim da pak kesnim.
Si starejši me opominjaju, špotaju,
Al ja svejedno kesnim.
Oni ne znaju
Gde su moje misli.

Hrvoje Štokan
3. razred, OŠ Rudolfa Strohala, Lokve
Voditeljica: Marijana Rakas

Koga se buji muha

Muha se buji opoljka
jer opoljak mrežo spljete,
a ona se v mrežo zapljete.

Muha se buji ljidi
jer ljidin joknja blote,
a ljidi to nimajo rade.

Tia Šutej
6. razred, OŠ Brod Moravice
Voditeljica: Jasna Šepac

Leto

Leto je.
Kupa je tupla.
Deca plivaju i lučaju žabice.
Starji iščeju hladovinu ispod drf.

Lipu je,
ali kratko.

Brzo buju prišli
jesenski dažji…

Ilustracija: Dora Rus, 2. razred

Zara Prelec
8. razred, OŠ Krunoslava Kutena; PŠ Rakovec
Voditeljica: Ljiljana Bušić

Lubav

Lubav je ne
roža il' dve,
ni nit buket,
več celi svet.

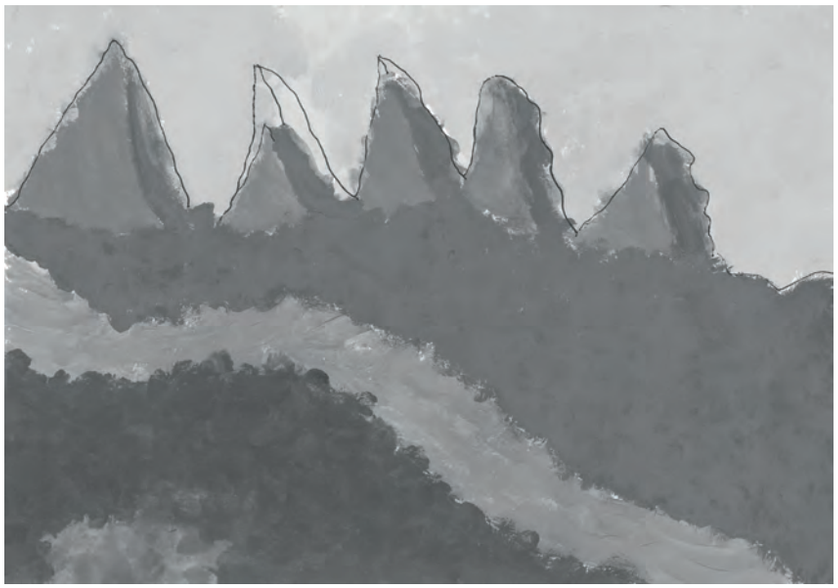
Gda srca nas greju,
a obrazi se smeju,
gda oke zažmeri,
v želucu zatreperi.

Roke mi pruži
i z menu se druži.
Smeju nam se vsi,
am nas briga ni.

Lepe nam je jake,
a z nas delaju bedake.
Briga nas ni
jer zavidni so vsi!

Ilustracija: Ella Brleković, 3. razred

Ilustracija: Fran Ivano Hanževački, 3. razred

Ema Šafran
2. razred, OŠ Novi Marof
Voditeljica: Ljubica Bešenić

Beja

Još dok prek mala pucka sem bila,
saki den z babicom kre Beje sem se igrala.

Dok je v testu vodu tekučicu zavičaja trebalo napisati,
ja nesem znala.
Vučitelica se na me fest srdila.
Jedva sem trojku dobila.
Kakva voda tekučica?
Pak to je naša Beja!

Negdar sem v pličaku z bosim nogicami gacala.
Kamenčeke hitala i brata špricala.
Ribice sem gledela,
od grdih žaba bežala.
Dimo nesem štela iti.
Jemput sem ju čak probala i piti.
Babicu sem fest srdila i
baš sem vmajna bila.

Beja, naša Beja!
Kakva voda tekučica?
To je samo naša Beja!

Gloria Rabuzin
2. razred, OŠ Novi Marof
Voditeljica: Ljiljana Mihaljek

Moja Lila

Moja mala gujda Lila,
meni je jako, jako, mila.
V kocu rokče i leži,
frnjicom frnji i strplivo čaka
na napoj sveži.
Dok se naje,
fletno se prehiti na pleča
po hrptu ja ju pogladim,
za nju to je najvekša sreča.

Marta Petek
1. razred, OŠ Viktora Kovačića; PŠ Lupinjak
Voditeljica: Marija Kampuš

Hiža

HIŽA MA OKNE,
VRATE
PA FIRINGE
HIŽA MA KUHIJU
PA SOBE.
V HIŽI MAM
FAMILIJU:
SESTRU, BRATA,
MAMU, TATU
PA BAKU I DEDU.

Ilustracija: Zara Jakopčin, 4. razred

Aurora Đuričić
3. razred, OŠ Donja Stubica
Voditeljica: Tatjana Benko

V stubičkem kraju

Došla sem z velegrada mog,
gde je bil same dim i smog.

V Zagrebu je bila popularna kuna,
a v Stubice je to Seljačka buna.

Dok ljudi na njive šenicu sijeju,
stubički bregi vsakojake tajne krijeju.

V Stubice vsaki živinu ima
i dobra je kvaliteta vina.

V klet na kartanje dojdeju pajdaši,
za mužiku su tu mužikaši.

Narodne nošnje, popevanje, ples,
naši običaji pravi su urnebes.

Stubičke mažoretkinje vse su od sebe dale
i vse su medalje pobrale.

Škola je kak raj,
al ja jedva čakam kraj.

V Stubice bazen imam
i vu njem rade plivam.

Pameten čovek v kancelarije stoji
i stubičkem kraju sudbinu kroji.

Stubicu ja jake volim,
v njejnu cirkvu na mešu hodim.

Meni veli moja mati:
„Stubica je kak bajka”, to moram znati.

Zaslepila me njena lepota,
a još više ljudska dobrota.

Život v Stubice nema mane
jer ti ciele meste v žep stane.

Stubica nas vse spaja,
tu naše sreče nema kraja.

Negda za Zagrebom sam sjetna,
al v Donje Stubice sam presretna.

Izabela Perhoč
7. razred, OŠ Domašinec
Voditeljica: Petra Bedić

Šej, haj!

Šej, haj! po Međimorju se čuje,
z potokima i rijekama putuje.
Črez šume i polja popievka zvoni,
prek bregi šej, haj! veter nosi.

Međimurska je popievka tu doma,
niti janoga poteca neje prešla soma.
Ona v sebi šej, haj! ima,
a dok je veselo, praf je sima.

Stara hiža popievke se zmišljuje,
kak se nigdor bez nje živelo neje.
Za veselo i za tožno sejeno se čulo,
šej, haj! glas šteroga se dobro znolo.

Šej, haj! Dok glas se z glasom spoji,
i dok tamburica pomali svira.
Šej, haj! radost v misli nosi,
a srce međimursko popevku zbira.

Karlo Hubina
4. razred, OŠ Sveti Petar, Orehovec; PŠ Bočkovec
Voditeljica: Natalija Kos

Breza

Na malomu bregu,
spodi suvoga plota
zrasla je mlada breza.

Grane su je tenjke kak šibičke,
veter se navek ž njimi igra.
Negdar si misljim da ih bu strgal.

Gda je tople,
tičeki popevaju svoje pesme na nje.

Gda je sumorne,
ona je sama i pusta.

Negdar se same zdencu prigne.
Morti je žeđna ilji je same težakov falji.

Gda bu ljistje pustila,
ž njega bu baba čajek složila.
V plajet ga bu nabrala
i na sunčeko sušit dela.

Zara Perko
7. razred, OŠ Gornji Mihaljevec
Voditeljica: Lidija Novak Levatić

Kokot

V črni kmici na štali kukuri,
celo selo že v štiri zbudi.
„Ftihni, vrog!” babica z postele kriči.
„Trda kmica je! Še se ne deni.”

Tak je lepi, tak gizdavi,
z krunom na glovi kak gospodin.
Preštimano glovo gori drži,
a perje se mu zgloncano sveti.

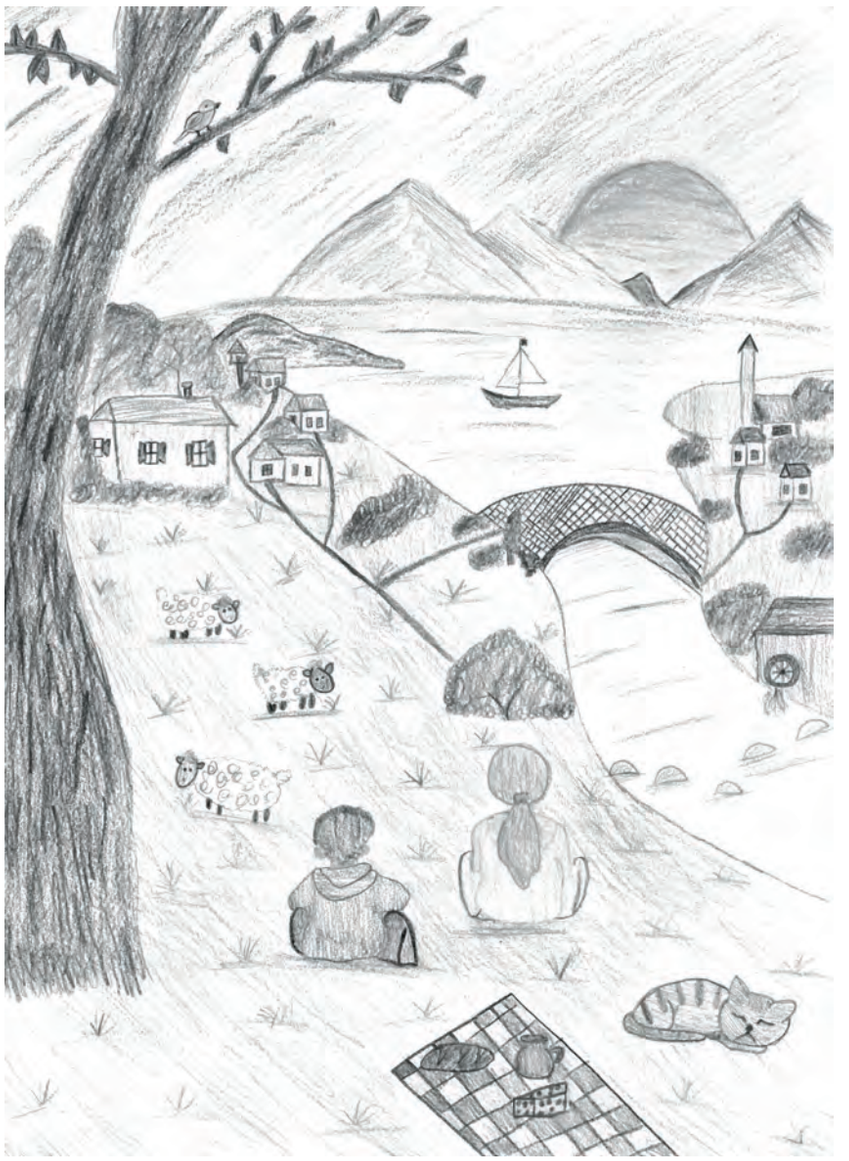
V dvorišču kokoši pozi
kaj jastreb jih ne pogozi.
Po gruntu on se šepuri
dok ga babica z metlo ne najuri.

Kak pes pre ograji čoka,
dok bo stranjski dojšo – ka ga spoka.

Fran Petković
8. razred, OŠ Gornji Mihaljevec
Voditeljica: Lidija Novak Levatić

Prva se ljubav ne pozablja

Još i danas senjam kak mi duša leti
v jeni zagrljaj!
Fčera je bilo vse,
denes nič,
a zutra spominek ki nem pozabil.
Cvet se posuši lahko,
trenutek postane več negda,
a duha jenih lasi vrača me v srečo.
Mislim da sam je malo preveč rad mel.
Možda jesem… jer bila je drugačka od drugih.
Smejala se dok je bilo teško,
a oči su joj se svetile kak sonce
i dragale me.
I ja sam se smejal v tej toplini!
Mislim da sam je preveč rad mel…
Znam da jesem,
Oporavil bom se jempot,
morti i najdem novu lubav,
ali ju pozabil nem nigdar!
Prva ljubav se ne pozablja!

Ilustracija: Ana Horvat, 7. razred

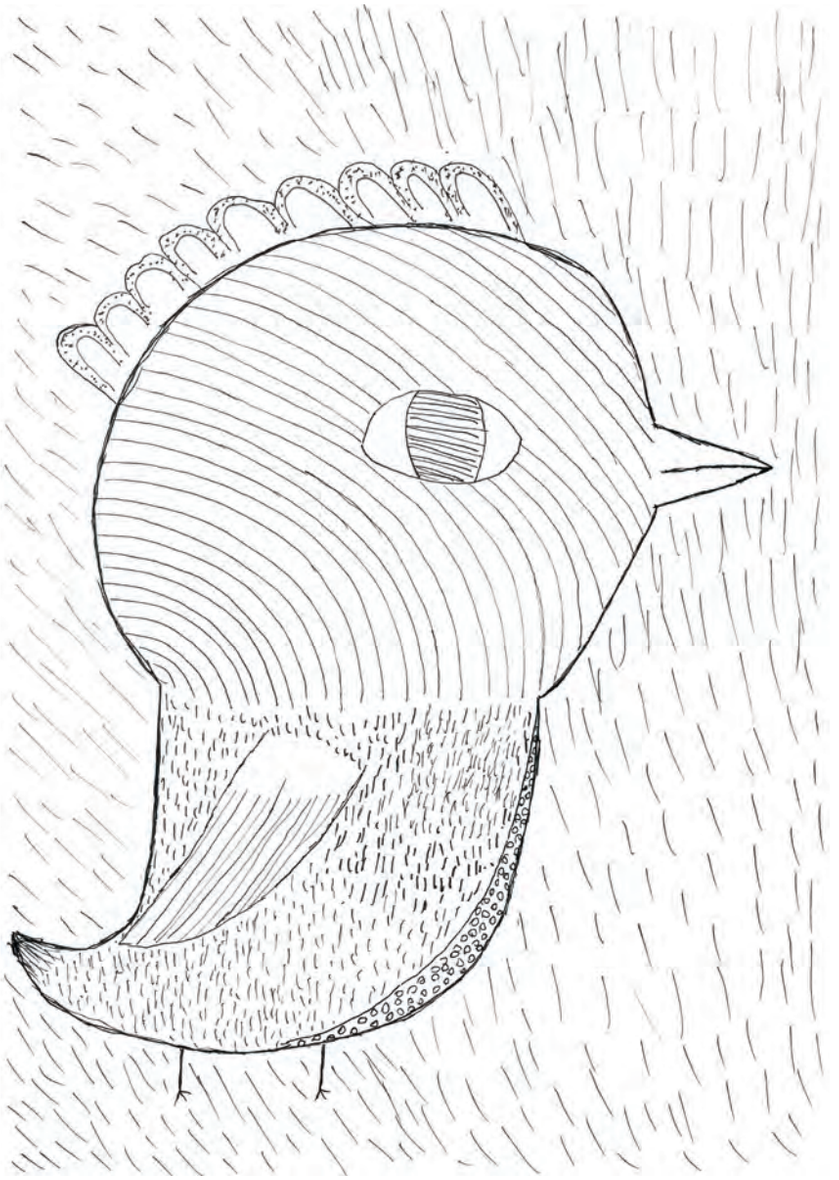
Maša Skrbeta
2. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec
Voditeljica: Barbara Bogović

Da je meni ftiček biti

Da je meni ftiček biti,
liepi, mali, šari ftič, kolibrič bi bila.

H travicu bi se skrila
i popievala, popievala.
Mali ftič – veliki krič bi bila.

Po trnacu hranu bi iskala
i najbrže bi letela.
Vsi bi govorili:
Kak je liepa ta mala ftičica!
Najmenša je, al najlepše popieva!

Ilustracija: Klara Milčić, 4. razred

Leona Baček
1. razred, OŠ Stjepana Radića, Božjakovina
Voditeljica: Jasmina Miler

Pesma teru ništo ne bu razmel

Eden doden
Kraglin vraglin
Pinga linga
Dinga minga
Kriglin miglin
Igla smigla
Iglica miglica
Curica žugica

Bedasta pesmica.

Zmislila ju lepa deklica.

Lotta Bastalec
1. razred, OŠ Stjepana Radića, Božjakovina
Voditeljica: Jasmina Miler

Brojalica

Išel medek vu šumicu
susrel je čučicu.
Medo čuču pita:
Jel ti treba žita?
Kokodaaak!
Ne mi treba žita,
a jel tebe treba meda?
Mene treba meda za betežnoga deda.
Stari deda treba meda,
jel bez meda slabo gleda.

Nino Zajec
2. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec; PŠ Lučelnica
Voditeljica: Aleksandra Koleš

Zemli za rođendan

Kaj bi mogel dati
planeti Zemli za rođendan?

Mogel bi joj ščistiti potoke
keri buju se hlevali h reku.

Mogel bi i tranika ščistiti
ka bu cvetje bolje raslo.

Mogel bi reči drugim ljudima
da ne hičeju smetje oko sebe
jer s tim delaju štetu i Zemli
i sebe.

Či bu Zemla zmazana,
ki buju živeli oni
keri dojdeju pokle nas?

Sretan ti rođendan, Zemlo!
Želim ti da buš čista
i zdrava še dugo let.

Tara Kukovačec
7. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Diana Brcković

Muke po gramatike

Znoj ga več obleva,
Seda Dragec v kupu,
A najrajše bi pobegel
Vu mišju rupu.

Zadače pak nema
Beležnica pusta,
V glave je kuršlus,
Situacija je gusta.

Mislil si je
Valda bu denes imel sreče,
A na to je došla vučitelica z rečju:

„Dragec,
Na tebi je red za ponoviti,
Da čujem konjugaciju glagola biti!”

Dragec se nakašla,
Misli si: „To znam!
Ovo bu ko šala!”

Joj, joj, kak se Dragec grdo vara!

Bumo... bute… buju… a morti i bum,
Vse mu se pomeša.

V glave mu najenput
Biciklin i dvor,
A gramatika je postala zajni izbor.

Maša Fučkan
5. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Diana Brcković

Debeli cucek

Moj cucek je veliki i smešni.
Debeli je i žmefki i voli pune spati.
Otec ga furt pušča vun z boksa,
al ga nigdar ne čuva.

Cucek same gluposti dela,
a baba kriči da ga zaprti treba.
Preveč mu jesti dajemo
pa mati veli da zgledi kakti pajcek.

Bracek ga puno zafrkava.
čudo da nije ponorel.

Moj cucek jake smrdi
zato kaj se same v gnoj hoče hitati.

Ščera je pak Anki kruha fkral…
Babica mam galami na me,
veli da ga nijesem dobre čuvala.
Pa nemrem ja cucka od 90 kil rijevati z susedovog dvorišča!

Z mojim cuckom mi je najlepše!
Kad se po dvorišču igrame i bežimo,
srčeko mi od radosti brže še kuca!

Ilustracija: Matej Raković, 4. razred

Benedikt Vrban
5. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Diana Brcković

Si mi veliju

Si mi veliju da moram više jesti,
a meni je najdosadnije za stol sesti.

Ma volim ja jesti, al onak usput
i nigdar kad sem srdit.

Volim vse juhice, bistre i guste
kad mi se v grlo spuste.

I faširance volim, i pohance hrskave,
kaj zamirišlju čezo bloke hiže gizdave.

Al kaj bum kad me noge navek vun neseju!

Dok se drugi za stolom smejeju,
mati veli: „Stani, nijesi vse pojel!”

A ja sem več čez vrata preletel!

Nek mi vsi govoriju da sem tenek kakti prut
i da bu me otpuhal vreter prek na put.
Pajdaši me zoveju, cajta nemam,
jel bum posle, za igru sem spreman!

Damjan Kukovačec
5. razred, OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina
Voditeljica: Diana Brcković

Šršen

Zzz! Zzz! Zzz!

Male črn, više žut,
veliki i debeli.
Sem ga je dost!
Šršen…

Stalne zuji, zuji…
Vse dok ne sedne
i nekoga vpikne.

Joj! Kak boli i peče!

Soze su ti mam v očima,
a on je več nestal!

Zajdeš v hižu,
i zoveš mamicu
da te kušne v nogu
koja jake boli.

Soze ti tečeju niz lice,
a onda ti dojde v glavu
da se nemaš kaj plakati
jer bu se to brzo prešlo.

Jona Danko Gluhak
5. razred, OŠ Vidovec
Voditeljica: Sanja Biškup

Čarobna pita

Kaj tuo diši?
cielu selu se pita.
Tuo je moja čarobna pita.
V nju ide 5 crtici, 3 zarezi,
2 navodnika i 1 žlica upitnika.
Nej dougu peči
i nej pozabiti deti
dva rastoplena uskličnika!
Mrzlo posoli z dvie dvotočke
i nek unda duojdu glet
se selske kvuočke!

Niko Ljubek
5. razred, OŠ Vidovec
Voditeljica: Sanja Biškup

Šapica

Beži pu dvurišču,
veselu skače h vrtu.
Sniežno je biela kak oblaki,
z repom maše da je vesela.

Na travi si leži,
pučivle si,
a v očima ji suonce blešči.

Paola Janeš
6. razred, OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Gerovo
Voditeljica: Sanja Klarić

Moj dedo Milić

Majega pradedeta Mileta
jest zuoven Milić.
Uon je vrejdon i vesiu
i zmiron me nasmijava.

Naguve uosi gaste,
uod črnejh zdej so sive,
Jemeu je težak život,
pa nejso uone za neč krive.

Uoči vavajk vesile,
makar starast pačase prhaja,
a mladost naguvga srca
še ne zahaja.

Bore svajo pričo gavarijo,
iza smejha žauast se nazire,
a naguve nagi stare
še be zjelen traktor vazile.

Zmiron sajna o šume i love,
i kaj be še rad narjedeu,
a pouk sakega dejua
rad se i zapapejva.

Rad ima sjeuo svaji,
ledi stare i muode,
vsa naguva radost
vavejk so ble Vuode.

Iva Sokač
6. razred, OŠ Metel Ožegović, Radovan
Voditeljica: Jelena Piskač

On

Srce kaj skače,
smieh kaj me veseli,
pogled kaj mi jakosti da,
roka kaj me vmiri,
toplina kaj me grieje.

Muja utjeha v togi,
muoj cviet v praznom polju,
muja svetlost v kmici.

On je tuo se!

Zdigne me da opadnem,
najde me da se zgubim,
razmi me i da soma sebe ne razmim,
tu je da nikuga nie.

On je meni se!

Nikola Štehec
7. razred, OŠ Đure Prejca, Desinić
Voditeljica: Vedrana Gudek

Dvorišče mojega detinjstva

Trava se najbolj zelenila,
kuruza najviš rasla,
krava je najmilija bila,
a i največa ljubaf v dvorišču mojega detinjstva se našla.

Ftice su najglasneše popevale,
krma najlepše dišala je,
guske su se polek potoka spokojno šetale,
a najbolj redeče črešje lahko krale su se.

Najlepše cvejtje v njemu je dišalo,
najlepši leptiri med cvetjem leteli su,
sonce je najbolj svetilo,
a samo najboljši ljudi tam živeli su.

A zde, deset pa frtalj let kesnije,
mislim si – kam dvorišče zginilo je?
V hladu starega oreha sedim,
polek mene kupica vina je,
a vidim samo črni asfalt
i nekšu drugu decu kak igraju se.

Ilustracija: Mia Šiško, 6. razred

Lukas Ključarić
3. razred, OŠ Veliki Bukovec, Mali Bukovec
Voditeljica: Štefanija Šarec

Grdo vreme

Sparina i vručina celi den!
Najepot se digel viher
i se pred sobom mete.

Čez oblok se nalukavam:
stora hižica prek plota
još stareša zgledi
od kmice koja dohađa.

Si se dimo žuriju.
Saki bi štel
od grdoga vremena pobeči
i pod krov se ščusnuti.

Samo križno drevo
pre križonju
na mesti stoji.

Drogi Bogek
se grdoga vremena
ne boji.

Matej Posavec
7. razred, OŠ Molve
Voditeljica: Marija Halaček

Žena oprašta

Bila jedna žena koja se navek srdila.

Srdi se sim, srdi se tam, srdi se celi dan.

Jeden den neke neje mogla prečkometi.
Zvređala je moža radi njegve pameti.
Jojj... se je odzvanjalo od vike...

Al na kraju je možu oprostila
i lepo celi život sretna bila.

Oprostiti znači čovek biti!

Ivona Horvat
7. razred, OŠ Sveti Đurđ
Voditeljica: Elena Kovačić

Kak to stigne?

Moja babica je vredna žena.
Hižu stalno glanca,
kako steklo se blešči.
Dok dedek rafunga čisti,
fejst se srdi.

Veša na štrik ravna,
najvekše, veliko, menjše, najmenjše.
Od plafte, hlač, do štomfi,
se je kak po špagi.

I vrt je oplevljen,
saka travka na svojem mestu,
pred hižom dišeči cveteki,
čmelama i božjim ovčicama domeki.

Ni v leti se ne počivlje!
Saki vugorek, paprika i paradajz
saka vočka za zimu se pospravi,
ništ se ne pofrati.

I još stigne palačinke napraviti!
Veli da su najbolše une
v ponjgvi stari pečene
i z domačim pekmezom napunjene.

Imam ju rada.
Navek ima časa za mene.
Kak se to stigne?

Ilustracija: Elena Gizdavec, 8. razred

Elena Gizdavec
7. razred, OŠ Sveti Đurđ
Voditeljica: Elena Kovačić

Kak božja ovčica

Moj dedek je
srečen kak božja ovčica
kaj babicu ima.

Pol vure si štomfe išče,
z hiže viče :
„Daj mi hlačke!”
Robaču si bleče naopačke,
hlačnjak pozabi
pa mu ancug visi.

Dok se dedek spravi,
babica več pečku počisti
kaj se z rafunka lepo kadi.
I zajtreka pripravi,
trajbano jejce v ponjgvi diši.

Dok na posel tre iti,
moj dedek v selo dleti
kak božja ovčica.
A sega posla na kraju fčini
moja babica.

Ilustracija: Elena Gizdavec, 8. razred

Melita Kočmar
4. razred, OŠ Gola; PŠ Otočka
Voditeljica: Sanja Solić

Oblok

Čes te lepi, stekleni oblok ja gledim
i svojemu lepomu vrčaku se divim.
Vu sebi si mislim, kak na svetu lepšega obloka nema.
Čes njega vidim tmurne oblake, oluja se sprema.

Pak si ve študeram,
kaj da nekakvu lepu zavesu nabavim,
kaj mi ne bo prazno dok mu se načuđavam
i potajice nasmehavam.

Sakak svojega obloka imam rada.
Bil zmazan kaj blato il' čisti kaj suza.
Čes njega se vidi plodna kukuruza.
I dok sonce nad polem pomalo tone,
vu srcu mi toplina i mir zvone.

Čes oblok se vidi,
teče den za denom.
Dok sonce zlati polja
nad našim dragim,
prekodravskim krajom.

Ilustracija: Melita Kočmar, 5. razred

Lovro Poslončec
3. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Petrovsko
Voditeljica: Andreja Cigula

Ftičeki se ženiju

Vuletje je došlo
Sunčece nam svetli,
Ftičeki su došli i seli si na drijeva.

Lučem ih i poslušam,
Jake ih je pune
Hudo lijepo si popevaju.
Poveda mi babica moja
Kak se ftičeki ženiju
Gda vuletje dojde.

Popevka njihova zvoni
Po celome brijegu i dolu.
Se je vesele i milina ih je poslušati.

Ja se još nebum ženil
Ali sam si zafučkal ž njimi.
Nek su se oni oženili
Donesli su nam lijepe dane i veselje.

Mislav Zerec
4. razred, OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
Voditeljica: Tanja Domitran

Stara steza

Gda se zmislim s tatu pri naše kletice biti,
najlepše mi je do kletice po staroj steze iti.

Ta stara steza te vodi črez brege zelene,
a kad po njoj hitre prejdeš
lica su ti kak jabuke črlene.

Jer ta stara steza duga je i sprta.
I moj deda po njoj spore hodi
dok v logožaru nesi komad špeka, kruha i koji lukek z vrta.

Josip Martinjak
6. razred, OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
Voditeljica: Gordana Čosić

Moj deda i črješnje

Jednoga dana moj je deda rekel:
„Idemo brati črješnje!” veselo je poletel.
Volim ih jesti dok slatko mame,
al brati ih baš i nije za me.

Ipak sam dedu poslušal tad,
krenuli skup kroz vočnjak mlad.
Prešli smo pole i stezu kraj njive,
do črješnje visoke, pune i žive.

Deda se spretno na drjevo spel,
po lojtre kak maček zišel gore.
A ja sam čuval kanticu dole,
i bral pomalo, kolko sam mogel bole.

Kad više jesti nisam mogel ni sam,
napunil sam kantu v traktor za dime.
Moj je pes po grmlju veselo skakal,
nijednu črješnju ni probal zgrabiti,
rovil je po zemle i korjenju.

Z traktorom po kamenju, po putu i staroj međi,
črješnje su skakale kak kaple po dežđu.
Dimo smo došli veseli vsi,
a črješnje su čakale gda budemo ih pozobali.

Elena Meštrović
6. razred, OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
Voditeljica: Gordana Čosić

Tičeki v grozdju

V gorice smo trebali iti
jer tičeki su gladni fest,
a ne damo im naše grozdje jest.
Al neje mi to teške,
jer v berbu volim iti
i z ljudima se spominati.
Čim smo došli tam,
susedov pes je
došel k nam.
A kad smo prišli k trsov
malo bliže,
brže bole sme se
vrnuli k hiže.
A zakaj?

Hiže sme išli
k babe na obed
jer su tičeki več
obrali saki dobri red.

Elena Meštrović
6. razred, OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
Voditeljica: Gordana Čosić

Fest lepi svet

Vidla sem jeden fest lepi svet,
de nema ljudi mrzlih kak led.
Gde deca nigdar ne tule,
po celi dan gradiju od peska kule.

Tam su si pes i maček pajdaši pravi,
celi dan se igraju v travi.
Nema bregov od smetja,
nek su vsi bregi od smeha, to se zna.

Jake lepe mi je bile v tomu neznanom svetu,
ali onda sem se nagle zbudila i v glave pomislila:
Zakaj ljudi ne počnu
neke stvari menjati,
da o tomu fest lepom svetu
ne morame same senjati?

Ilustracija: Dorotea Nikić, 7. razred

Sara Obadić
3. razred, OŠ Tomaša Goričanca, Mala Subotica
Voditeljica: Slavica Švec

Da sem cvetek

Da sem cvetek
v zeleni trovici,
sončeko bi prosil
nek draga me po glovici.

Dežđek bi me friški
vjutro rano hmival,
v noči bi glovicu
pod listeke skrival.

Lačne čmelice bi
koli mene brncale
slatkoga sokeca
po tratama bi iskale.

Da sem cvetek,
baš bi jako štel
kaj me dečec z trovice fkral
i svoji simpatiji poškomečki dal.

Ilustracija: Elena Žeželj, 3. razred

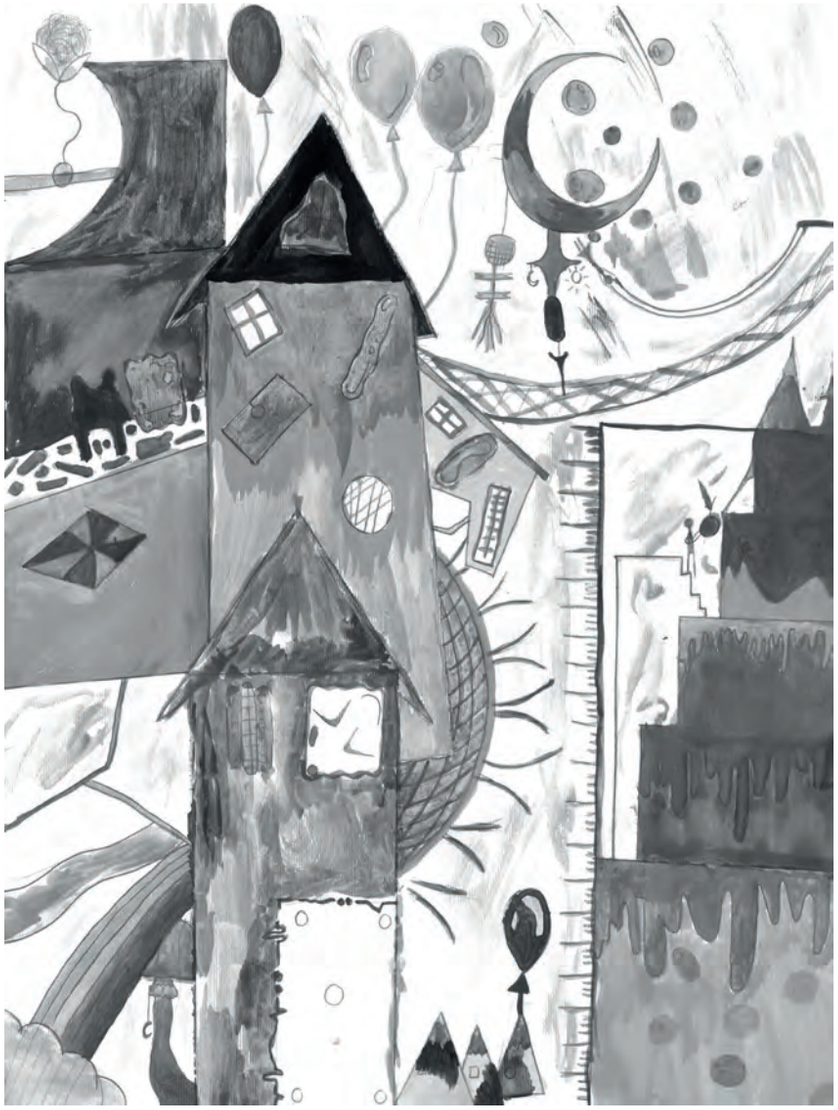
Rija Horvat
2. razred, OŠ Tomaša Goričanca, Mala Subotica
Voditeljica: Ljiljana Rinkovec

Kovači

Negda je v saki seli
bar jan kovač živel,
svojo kovačnico je mel,
cele dneve je nutri kuril
i ogja je žaril.
K jemo so stalno ljudi hodili
šterima je trebalo nekaj skovati
ili so se sam došli spominati
i kaj je novoga šteli so znati.
Kovač je mel klešče i hambra,
s hambrom je po železi tukel,
a s kleščima je v ogej išel
i teško je cele dneve delal.
Denes ga več skorom ne kovači,
ali ga jega Kovači.
S kovačnice se je se razišlo,
dobro ka je bar prezime ostalo.

Ilustracija: Nella Slaviček, 2. razred

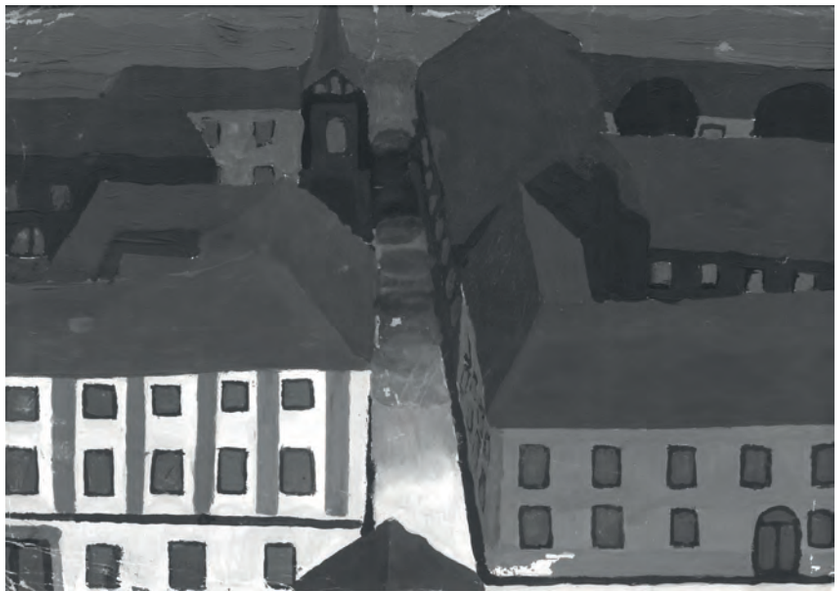

Ilustracija: Eva Boroša, 7. razred

Jelena Mešnjak
5. razred, OŠ Vladimir Nazor, Budinščina
Voditeljica: Jasmina Čukelj Krajan

Letiju cajti

Cajti letiju,
a ja stojim,
i same gledim!
I semu se čudim!
Nike mi nije jasne.
Do ščera sam bila vu vrtiču,
a sad sam več 6. razred
i dečke ofijeram,
saki dan v druge kiklje
pred špigljom paradijeram.
Zate treba saki dan iskoristiti do kraja,
da nam pokle ne bu žal.
Stvarne letiju cajti.
Vrijeme za se navijek moraš najti.

Ilustracija: Rostyslav Shevchenko, 4. razred

Josip Koledić
5. razred, OŠ Vladimir Nazor, Budinščina
Voditeljica: Jasmina Čukelj Krajan

Milengrad

Na visokom brijegu stoji,
s kučnog praga ga gledim,
sakog dana mu se divim i čudim.
Davnih dana tu su se
borili vojniki i seljaki,
z puškami, mačevi, topovi.
Danas je kula prava,
s koje se vide bregi i doli.
Tiči iznad kule letiju,
da se kmeti morti zbudiju.
Na Milengrad pešice se more,
u društvu ili sam,
najlepše je ipak
iti s dečkima na Milengrad.

Kazalo autora likovnih priloga u zbirci

str.	
21	Mia Šargač, 3. razred, OŠ Visoko, mentorica: Silvija Šafran
26	Luka Kos, 4. razred, OŠ Sidonije Rubido Erdody Gornja Rijeka; PŠ Kolarec, mentorica: Dušanka Kos
39	Mia Šiško, 6. razred, OŠ Đuro Ester Koprivnica, mentor: Mario Dimić
40	Erik Cirkvenec, 4. razred, OŠ Đuro Ester Koprivnica, mentorica: Maja Sinjeri
43	Valerija Cheroshchok, 4. razred, OŠ Đuro Ester Koprivnica, mentorica: Maja Sinjeri
45	Sara Crneković-Vodopijevec, 5. razred, OŠ K. Š. Đalskog Donja Zelina, mentorica: Jasenko Dominović
47	Elena Neuner, 4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb, mentorica: Tatjana Kukić
55	Hana Preložnjak, 2. razred, OŠ Petar Zrinski Šenkovec, mentorica: Jasminka Mesarić
56	Ena Andrašec, 2. razred, OŠ Petar Zrinski Šenkovec, mentorica: Jasminka Mesarić
61	Lea Mihalić, 5. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina, mentorica: Marija Plečko Hršak
62	Emanuel Peponi Pintar, 8. razred, OŠ Josipa Zorića Dugo Selo, mentorica: Darija Sever
67	Nika Perčić, 7. razred, OŠ Sveti Martin na Muri, mentorica: Anđelka Klemenčić
77	Lorena Asić, 8. razred, OŠ Brezničkі Hum, mentorica: Vesna Pucak
79	Emy Hrupek, 5. razred, OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice, mentorica: Ivana Obad Slavin
81	Ema Kuzmić, 7. razred, OŠ Domašinec, mentorica: Kristina Pongrac
85	Dora Rus, 2. razred, OŠ Eugena Kvaternika Velika Gorica, mentorica: Divna Topolnjak
87	Ella Brleković, 3. razred, OŠ Visoko, mentorica: Silvija Šafran

str.	
88	Fran Ivano Hanževački, 3. razred, OŠ Novi Marof, mentorica: Ljubica Bešenić
92	Zara Jakopčin, 4. razred, OŠ Veliki Bukovec, mentorica: Štefanija Šarec
99	Ana Horvat, 7. razred, OŠ Sveti Martin na Muri, mentorica: Anđelka Klemenčić
101	Klara Milčić, 4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb, mentorica: Tatjana Kukić
107	Matej Raković, 4. razred, OŠ Dragutina Tadijanovića Zagreb, mentorica: Tatjana Kukić
115	Mia Šiško, 6. razred, OŠ Đuro Ester Koprivnica, mentor: Mario Dimić
119	Elena Gizdavec, 8. razred, OŠ Sveti Đurđ, mentorica: Elena Kovačić
121	Elena Gizdavec, 8. razred, OŠ Sveti Đurđ, mentorica: Elena Kovačić
123	Melita Kočmar, 5. razred, OŠ Gola, mentorica: Josipa Kičinbaći
131	Elena Žeželj, 3. razred, OŠ Braznički Hum, mentorica: Nataša Črlenec
133	Nella Slaviček, 2. razred, OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica, mentorica: Ljiljana Rinkovec
134	Eva Boroša, 7. razred, OŠ K. Š. Đalskog Donja Zelina, mentor: Jasenko Dominović
136	Rostyslav Shevchenko, 4. razred, OŠ Petar Zrinski Šenkovec; PŠ Mačkovec, mentorica: Senka Saško

Naslovnica Zbornika i 129. stranica:

	Dorotea Nikić, 7. razred, OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina, mentorica: Marija Plečko Hršak

Osnovne škole koje su sudjelovale na natječaju

1	III. OŠ Varaždin
2	Katolička osnovna škola Svete Uršule, Varaždin
3	OŠ Andrije Kačića Miošića, Donja Voća
4	OŠ Ante Kovačića, Marija Gorica
5	OŠ Ante Kovačića, Zlatar
6	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića, Varaždinske Toplice
7	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec
8	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec; PŠ Lučelnica
9	OŠ Antuna Mihanovića, Petrovsko
10	OŠ Belec
11	OŠ „Braća Radić”, Koprivnica
12	OŠ Breznički Hum
13	OŠ Brod Moravice
14	OŠ Domašinec
15	OŠ Domašinec; PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec
16	OŠ Donja Stubica
17	OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
18	OŠ Dragutina Tadijanovića, Zagreb
19	OŠ Đure Prejca, Desinić
20	OŠ „Đuro Ester”, Koprivnica

21 OŠ Eugena Kvaternika, Velika Gorica

22 OŠ Ferdinandovac

23 OŠ Gola; PŠ Otočka

24 OŠ Gornji Mihaljevec

25 OŠ Ivana Gorana Kovačića, Delnice

26 OŠ Ivana Gorana Kovačića, Vrbovsko

27 OŠ Jakovlje

28 OŠ Josipa Broza, Kumrovec

29 OŠ Josipa Zorića, Dugo Selo

30 OŠ Koprivnički Bregi

31 OŠ Krunoslava Kutena; PŠ Rakovec

32 OŠ Ksavera Šandora Đalskog, Donja Zelina

33 OŠ Ljubešćica

34 OŠ Ljudevit Gaj, Krapina

35 OŠ Ljudevita Gaja, Zaprešić

36 OŠ Metel Ožegović, Radovan

37 OŠ Molve

38 OŠ Novi Marof

39 OŠ „Petar Zrinski”, Čabar

40 OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Gerovo

41 OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Prezid

42 OŠ „Petar Zrinski”, Čabar; PŠ Tršće

43 OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec

44 OŠ „Petar Zrinski”, Šenkovec; PŠ Mačkovec

45 OŠ Rudolfa Strohala, Lokve

46 OŠ Sidonije Rubido Erdödy, Gornja Rijeka; PŠ Kolarec

47 OŠ „Slava Raškaj”, Ozalj

48 OŠ Sračinec

49 OŠ Stjepana Radića, Božjakovina

50 OŠ Sveti Đurđ

51 OŠ Sveti Martin na Muri

52 OŠ Sveti Petar Orehovec; PŠ Bočkovec

53 OŠ Tomaša Goričanca, Mala Subotica

54 OŠ Veliki Bukovec, Mali Bukovec

55 OŠ Vidovec

56 OŠ Viktora Kovačića; PŠ Lupinjak

57 OŠ Visoko

58 OŠ Vladimir Nazor, Budinščina

